Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 207/2009 НА СЪВЕТА

от 26 февруари 2009 година

относно марката на Общността

(кодифицирана версия)

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**A1**	Договор за присъединяване на Хърватия (2012)	L 112	21	24.4.2012 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 207/2009 НА СЪВЕТА

от 26 февруари 2009 година

относно марката на Общността

(кодифицирана версия)

(текст от значение за ЕИП)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 308 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като има предвид, че:

(1) Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността ([2]) е бил неколкократно и съществено изменян ([3]). От съображения за яснота и рационалност посоченият регламент следва да бъде кодифициран.

(2) Уместно е да се насърчи хармоничното развитие на икономическите дейности в цялата Общност и едно продължително и балансирано разрастване, посредством завършването и доброто функциониране на вътрешен пазар, предлагащ условия, аналогични на тези, които съществуват на национален пазар. За да се създаде пазар от този тип и да се засили неговото единство, следва не само да се премахнат пречките пред свободното движение на стоки и пред свободното предоставяне на услуги, но и да се установи режим, гарантиращ, че не се нарушава конкуренцията, а също така следва да бъдат създадени правни условия, които дават възможност на предприятията да приспособят отведнъж дейностите си по производство и разпространение на стоки или предоставяне на услуги в цялата Общност. Сред правните инструменти, с които предприятията би следвало да разполагат, особено подходящи за тази цел са марките, даващи възможност да бъдат идентифицирани техните стоки или техните услуги по един и същи начин в цялата Общност за тези цели, без да се съобразяват с границите.

(3) За да се преследват целите на Общността, посочени по-горе, изглежда необходимо да се предвидят правила на Общността за марките, предоставящи на предприятията правото да придобиват, по реда на единна процедура, марки на Общността, които се ползват с еднаква защита и имат действие върху цялата територия на Общността. Така обявеният принцип на единния характер на марката на Общността следва да се прилага, освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго.

(4) Със сближаване на националните законодателства не могат да се преодолеят пречките на териториалната приложимост на правата, които законодателствата на държавите-членки предоставят на притежателите на марки. За да се даде възможност на предприятията да упражняват безпрепятствено стопанска дейност на целия вътрешен пазар, са необходими марки, уреждани от единно общностно законодателство, пряко приложимо във всички държави-членки.

([1]) ОВ C 146 E, 12.6.2008 г., стр. 79.
([2]) ОВ L 11, 14.1.1994 г., стр. 1.
([3]) Вж. приложение I.

▼B

(5) Тъй като в Договора не са предвидени специални правомощия за действие за създаването на такъв правен инструмент, следва да бъде приложен член 308 от Договора.

(6) Законодателството на Общността по отношение на марките все пак не заменя законодателството на държавите-членки относно марките. Всъщност не се оказва оправдано предприятията да бъдат задължавани да подават заявка за регистрация на техните марки като марки на Общността. Националните марки продължават да бъдат необходими за предприятията, които не желаят защита на техните марки на равнище Общност.

(7) Правото върху марка на Общността не може да бъде придобито, освен чрез регистрация, а такава се отказва именно ако марката няма отличителен характер, ако тя е незаконна или ако това е в противоречие с по-ранни права.

(8) Защитата, предоставена от марка на Общността, чиято цел е именно да гарантира марката като означение за произход, следва да е абсолютна при идентичност между марката и знака и между стоките или услугите. Защитата следва да се прилага също в случаи на сходство между марката и знака и между стоките или услугите. Следва да се тълкува понятието за сходство във връзка с вероятността от объркване. Вероятността от объркване, чиято преценка зависи от множество фактори, и по-специално от признаването на марката на пазара, от връзката, която може да се направи с използвания или регистрирания знак, от степента на сходство между марката и знака и между обозначените стоки или услуги, следва да представлява конкретно условие за такава защита.

(9) От принципа за свободно движение на стоките следва, че притежателят на марка на Общността не следва да може да забранява използването ѝ от трети лица за стоки, които са били пуснати в обращение в Общността с тази марка от него самия или с неговото съгласие, освен ако притежателят има законни основания да се противопостави на по-нататъшното търгуване на стоките.

(10) Не е оправдано да се защитават марки на Общността и, срещу тях, всяка марка, която е регистрирана преди тях, освен когато марките са реално използвани.

(11) Марката на Общността следва да бъда разглеждана като обект на собственост, която съществува независимо от предприятията, чиито стоки или услуги тя обозначава. Съответно тя следва да може да бъде прехвърляна, освен при наличие на по-голямата необходимост от предотвратяване въвеждането на обществеността в заблуждение в резултат на прехвърлянето. Тя следва, освен това, да може да бъде давана в залог на трети лица или да бъде обект на лицензия.

(12) Необходими са административни мерки на равнище Общност за прилагане по отношение на всяка марка на правния режим за марката, създаден с настоящия регламент. Поради това е необходимо, като се запазва съществуващата структура на институциите на Общността и равновесието на властите, да се предвиди Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), независима в техническо отношение и притежаваща достатъчна правна, административна и финансова автономност. За тази цел е необходимо и подходящо горепосочената Служба да бъде орган на

▼B

Общността, който притежава правосубектност и упражнява изпълнителните правомощия, които са му предоставени от настоящия регламент, в рамките на законодателството на Общността и без да се засягат правомощията, упражнявани от институциите на Общността.

(13) Необходимо е да се гарантира на страните, които са засегнати от решенията на Службата, правна защита, адаптирана към специалния характер на правото относно марките. За тази цел се предвижда, че решенията на проверителите и на различните отдели на Службата подлежат на обжалване. Когато отделът, чието решение е оспорено, не промени решението си, той го препраща на апелативния състав на Службата, който взема решение. Решенията на апелативните състави също подлежат на обжалване пред Съда на Европейските общности, който е компетентен както да отмени, така и да измени оспореното решение.

(14) Съгласно член 225, параграф 1, първа алинея от Договора за ЕО Първоинстанционният съд е компетентен да разгледа като първа инстанция жалбите, посочени в член 230 от Договора за ЕО, с изключение на тези, които са възложени на съдебен състав, и тези, които в статута са изрично запазени за Съда на Европейските общности. Следователно правомощията, предоставени от настоящия регламент на Съда на Европейските общности за отмяна и изменение на решенията на апелативните състави, се упражняват на първа инстанция от Първоинстанционния съд.

(15) За да се подобри защитата на марките на Общността, държавите-членки следва да посочат, като изхождат от техните национални системи, възможно най-ограничен брой национални първоинстанционни и второинстанционни съдилища, компетентни в областта на нарушението и валидността на марката на Общността.

(16) Необходимо е решенията относно валидността и нарушението на марките на Общността да имат действие и да се прилагат в цялата Общност, като това е единственият начин да се избегнат взаимнопротиворечиви решения на съдилищата и на Службата и засягане на единния характер на марките на Общността. За всички съдебни искове относно марките на Общността следва да се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела [1], освен ако настоящият регламент дерогира от тях.

(17) Следва да се избягват противоречиви съдебни решения, постановени в резултат на искове, които включват същите страни и които са подадени за същите факти въз основа на марка на Общността и на паралелни национални марки. За тази цел, когато са заведени искове в една и съща държава-членка, средствата за постигане на тази цел следва да се потърсят в националните процесуални норми, които не се засягат от настоящия регламент, докато когато исковете са заведени в различни държави-членки, разпоредбите, изготвени въз основа на правилата относно висящността на един и същи правен спор пред две различни равни по степен съдилища и за взаимната зависимост на исковете на Регламент (ЕО) № 44/2001, се оказват подходящи.

[1] ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1.

▼B

(18) С цел да се гарантира пълната автономност и независимост на Службата, се смята за необходимо да ѝ бъде предоставен самостоятелен бюджет, в който приходите включват главно постъпленията от таксите, дължими от ползвателите на системата. Въпреки това бюджетната процедура на Общността продължава да се прилага, когато става въпрос за евентуални субсидии от бюджета на Европейските общности. Освен това одитът на сметките следва да се извършва от Сметната палата.

(19) Уместно е да се приемат мерки, необходими за прилагането на настоящия регламент, по-специално що се отнася до приемането и изменението на правилата за таксите и на регламента за прилагане, в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([1]),

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Марка на Общността

1. Марка за стоки или услуги, регистрирана в съответствие с условията, които се съдържат в настоящия регламент, се нарича по-нататък „марка на Общността“.

2. Марката на Общността има единен характер. Тя има едно и също действие в цялата Общност: тя може да бъде регистрирана, прехвърляна, да бъде предмет на отказ, на решение за отмяна или за обявяване на недействителност, и нейното използване може да бъде забранено само за цялата Общност. Настоящият принцип се прилага, освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго.

Член 2

Служба

С настоящото се създава Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), наричана по-нататък „Службата“.

Член 3

Правоспособност

За целите на прилагането на настоящия регламент дружествата, както и другите юридически образувания, се считат за юридически лица, които според законодателството, което се прилага по отношение на тях, могат от свое собствено име да бъдат носители на права и на задължения от всякакъв характер, да сключват договори или да извършват други правни действия или да участват като страна в съдебни производства.

([1]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

ДЯЛ II

ПРАВО ОТНОСНО МАРКИТЕ

РАЗДЕЛ 1

Определение и придобиване на марка на Общността

Член 4

Знаци, които могат да съставляват марка на Общността

Марката на Общността може да се състои от всички знаци, които могат да бъдат изобразени по графичен начин, по-специално думи, включително имена на лица, рисунки, букви, цифри, форма на стоката или нейната опаковка, при условие че такива знаци могат да отличат стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия.

Член 5

Притежатели на марка на Общността

Всяко физическо или юридическо лице, включително образуванията на публичното право, могат да бъдат притежатели на марка на Общността.

Член 6

Начини за придобиване на марка на Общността

Марката на Общността се придобива чрез регистрация.

Член 7

Абсолютни основания за отказ

1. Отказва се регистрацията на:

а) знаците, които не отговарят на изискванията на член 4;

б) марките, които нямат отличителен характер;

в) марките, които се състоят предимно от знаци или от означения, които могат да служат в търговската дейност за указване на вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или момента на производство на стоките или на предоставянето на услуга, или други характерни техни особености;

г) марките, които се състоят предимно от знаци или означения станали обичайни в говоримия език или в добросъвестната и трайно установена търговска практика;

д) знаците, които се състоят изключително от:

i) формата, която произтича от естеството на самите стоки;

ii) формата на стоките, която е необходима за постигането на технически резултат;

iii) формата, която придава значителна стойност на стоките;

е) марките, които противоречат на обществения ред и на добрите нрави;

▼B

ж) марките, които са от такова естество, че да въведат в заблуждение обществеността, например по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или на услугите;

з) марките, които поради липса на разрешение от компетентните органи се отказват по силата на член 6б от Парижката конвенция за защита на индустриалната собственост, наричана по-нататък „Парижката конвенция“;

и) марките, които включват символи, емблеми или гербове, различни от тези, посочени в член 6в от Парижката конвенция и представляващи особен обществен интерес, освен ако регистрацията им е била разрешена от компетентния орган;

й) марките за вина, които включват или които са съставени от географски указания, предназначени да идентифицират вината, или за дестилатни спиртни напитки, които включват или които са съставени от географски указания, предназначени да идентифицират дестилатните спиртни напитки, когато тези вина или тези дестилатни спиртни напитки нямат този произход;

к) марки, които съдържат или се състоят от наименование за произход или географско указание, регистрирани в съответствие с Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни ([1]), когато те съответстват на една от ситуациите, посочени в член 13 от същия регламент, и относно същия вид стока, при условие че заявката за регистрация на марката е била подадена след датата на подаването в Комисията на заявката за регистрация на наименованието за произход или на географското указание.

2. Параграф 1 се прилага, независимо че мотивите за отказ съществуват само в една част на Общността.

3. Параграф 1, букви б), в) и г) не се прилагат ако в резултат на използването ѝ марката е придобила отличителен характер за стоките или услугите, за които се иска регистрация.

Член 8

Относителни основания за отказ

1. При възражение на притежателя на по-ранна марка се отказва регистрация на заявената марка:

а) когато тя е идентична с по-ранната марка и когато стоките или услугите, за които се иска регистрация, са идентични със стоките и услугите, за които е защитена по-ранната марка;

б) когато поради своята идентичност или сходство с по-ранната марка и поради идентичността или сходството на стоките или услугите, които двете марки обозначават, съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората на територията, на която е защитена по-ранната марка; вероятността от объркване включва възможност за свързване с по-ранната марка.

([1]) ОВ L 93, 31.3.2006 г., стр. 12.

▼B

2. За целите на параграф 1 „по-ранни марки“ означават:

а) марки от следните видове, чиято дата на подаване на заявката е по-ранна от тази на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността, като се вземат предвид, когато е уместно, претендираните приоритети по отношение на тези марки:

i) марки на Общността;

ii) марките, регистрирани в една държава-членка или, когато става въпрос за Белгия, Люксембург или Нидерландия, в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;

iii) марките, които са предмет на международна регистрация и които имат действие в дадена държава-членка;

iv) марките, които са предмет на международна регистрация и които имат действие в Общността;

б) заявките за марки, посочени в буква а), при условие че бъдат регистрирани;

в) марки, които към датата на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността или, когато е уместно, към датата на претендирания приоритет, по отношение на заявката за регистрация на марка на Общността, са „общоизвестни“ в държава-членка съгласно смисъла, в който думата „общоизвестен“ се използва в член 6а от Парижката конвенция.

3. При възражение на притежателя на марката се отказва регистрация на марка, когато тя е поискана от агента или представителя на притежателя на марката, от негово собствено име и без съгласието на притежателя, освен ако този агент или този представител не обоснове действията си.

4. При възражение на притежател на нерегистрирана марка или на друг знак, използван/а в процеса на търговия с по-голям обхват от местния, марката, за която се подава заявка, не се регистрира, когато и доколкото, съгласно законодателството на Общността или законодателството на държавата-членка, което е приложимо за този знак:

а) правата по отношение на този знак са били придобити преди датата на подаването на заявката за регистрация на марка на Общността или — според случая — приоритетната дата, претендирана със заявката за регистриране на марка на Общността;

б) този знак предоставя на притежателя си правото да забрани използването на една по-скорошна марка.

5. При възражение на притежателя на по-ранна марка по смисъла на параграф 2 се отказва регистрация на марката, за която е била подадена заявката, когато тя е идентична или сходна на по-ранна марка и тя трябва да бъде регистрирана за стоки или услуги, които не са сходни на тези, за които е регистрирана по-ранната марка, когато, в случай на по-ранна марка на Общността, тя се ползва с репутация в Общността, а в случай на по-ранна национална марка, тя се ползва с репутация в съответната държава-членка, и когато използването без основателна причина на марка, за която е била подадена заявка, извлича неоснователно полза от отличителния характер или от репутацията на по-ранната марка или би я увредило.

▼B

РАЗДЕЛ 2

Действие на марката на Общността

Член 9

Права, предоставени от марката на Общността

1. Марката на Общността предоставя на своя притежател изключителни права. Притежателят е оправомощен да забрани на всяко трето лице, при липса на негово съгласие, да използва в процеса на търговия:

а) знак, който е идентичен с марката на Общността за стоки или за услуги, които са идентични с тези, за които е регистрирана марката на Общността;

б) всеки знак, за който поради неговата идентичност или сходство с марката на Общността и поради идентичността или сходството на стоки или услуги, обхванати от марката на Общността и знака, съществува вероятност от объркване в общественото съзнание; вероятността от объркване включва възможност за свързване на знака с марката;

в) всеки знак, който е идентичен или сходен на марката на Общността за стоки или за услуги, които не са сходни на тези, за които е регистрирана марката на Общността, когато тя има репутация в Общността и използването на този знак без основателна причина извлича неоснователно полза от отличителния характер или от репутацията на марката на Общността или ги уврежда.

2. Може също да бъде забранено, ако условията, изложени в параграф 1, са налице:

а) да се поставя знакът върху стоките или върху техните опаковки;

б) да се предлагат стоки или да се пускат на пазара, или да се съхраняват за тези цели под този знак, или да се предлага да се предоставят услуги под този знак;

в) да се внасят или да се изнасят стоки под този знак;

г) да се използва знакът в деловите книжа и в рекламата.

3. Правата, предоставени от марката на Общността, могат да се противопоставят на трети лица, считано от датата на публикуването на регистрацията на марката. Въпреки това може да бъде поискано разумно обезщетение за действия, последващи публикуването на заявката за марка на Общността, които след публикуването на регистрацията на марката биха били забранени в резултат на това публикуване. Сезираният съд не може да се произнесе по същество, докато регистрацията не бъде публикувана.

Член 10

Възпроизвеждане на марката на Общността в речниците

Ако възпроизвеждането на дадена марка на Общността в речник, в енциклопедия или в сходно справочно произведение създава впечатлението, че тя представлява родово наименование на стоки или услуги, за които марката е регистрирана, издателят, по искане на притежателя на марката на Общността, гарантира, че възпроизвеждането на марката най-късно при следващото издание на публикуването се придружава от указание, че това е регистрирана марка.

▼B

Член 11

Забрана за използване на марка на Общността, регистрирана на името на агент или на представител

Когато марка на Общността е била регистрирана на името на агента или на представителя на притежателя на тази марка без разрешението на притежателя, последния има право да се противопостави на използването на неговата марка от неговия агент или представител, ако той не е разрешил това използване, освен ако агентът или представителят не обосноват действията си.

Член 12

Ограничения на действието на марката на Общността

Марката на Общността не дава право на притежателя да забранява на трети лица да използват в процеса на търговия:

а) неговото име или адрес;

б) означения, свързани с вида, с качеството, с количеството, с предназначението, стойността, географския произход, с момента на производство на стоките или на предоставянето на услугата или с други характеристики на стоките и услугите;

в) марката, когато това е необходимо, за да се означи предназначението на стока или услуга, по-специално като допълнителни или резервни части,

при положение че ги използва в съответствие с почтената практика в областта на производството или търговията.

Член 13

Изчерпване на правата, предоставени от марката на Общността

1. Марката на Общността не позволява на своя притежател да забрани използването ѝ за стоки, които са били пуснати на пазара в Общността под тази марка от притежателя или с негово съгласие.

2. Параграф 1 не се прилага, когато съществуват законни основания за притежателя да се противопостави на по-нататъшното търгуване на стоките, по-специално когато състоянието на стоките е променено или влошено след тяхното пускане на пазара.

Член 14

Допълнително прилагане на националното законодателство относно нарушението

1. Действието на марките на Общността се урежда единствено от разпоредбите на настоящия регламент. От друга страна, нарушението на правата върху марка на Общността се урежда от националното законодателство относно нарушението на правата върху национална марка в съответствие с разпоредбите на дял X.

2. Настоящият регламент не изключва възможността искове, свързани с марка на Общността, да бъдат подавани въз основа на законодателството на държавите-членки, по-специално относно гражданската отговорност и нелоялната конкуренция.

▼B

3. Приложимите процедурни правила се определят в съответствие с разпоредбите на дял X.

РАЗДЕЛ 3

Използване на марката на Общността

Член 15

Използване на марката на Общността

1. Ако в срок от пет години, считано от регистрацията, марката на Общността не е била реално използвана от притежателя в Общността за стоките или услугите, за които тя е била регистрирана, или ако такова използване е било прекратено за непрекъснат срок от пет години, марката на Общността подлежи на санкциите, предвидени в настоящия регламент, освен ако има основателна причина за неизползването.

Използване по смисъла на първа алинея представлява също така:

а) използването на марка на Общността под форма, която се различава по елементи, които не променят отличителния характер на марката във формата, в която тя е била регистрирана;

б) поставянето на марката на Общността върху стоките или върху тяхната опаковка в Общността единствено за целите на износа.

2. Използването на марката на Общността със съгласието на притежателя се счита за използване от притежателя.

РАЗДЕЛ 4

Марката на Общността като обект на собственост

Член 16

Приравняване на марката на Общността на националната марка

1. Освен ако членове 17—24 не предвиждат друго, марката на Общността като обект на собственост се разглежда в нейната цялост и за цялата територия на Общността като национална марка, регистрирана в държавата-членка, в която според Регистъра на марките на Общността:

а) се намира седалището или постоянният адрес на притежателя към съответната дата;

б) когато буква а) не се прилага, притежателят има предприятие към съответната дата.

2. В случаите, които не са предвидени в параграф 1, държавата-членка, посочена в споменатия параграф, е държавата-членка, в която се намира седалището на Службата.

3. Ако повече лица са вписани в Регистъра за марките на Общността като съпритежатели, параграф 1 се прилага по отношение на този, който е вписан първи; при липса на такъв той се прилага по реда на тяхното вписване по отношение на следващите съпритежатели, които са вписани там. Когато параграф 1 не се прилага по отношение на никой от съпритежателите, се прилага параграф 2.

▼B

Член 17

Прехвърляне

1. Марката на Общността може да бъде прехвърляна отделно от прехвърлянето на предприятието за всички или част от стоките или услугите, за които тя е била регистрирана.

2. Прехвърлянето на цялото предприятие включва прехвърлянето на марката на Общността, освен ако в съответствие с приложимото законодателство за прехвърлянето съществува договореност в противен смисъл или това се подразбира ясно от обстоятелствата. Тази разпоредба се прилага по отношение на договорното задължение за прехвърляне на предприятието.

3. Без да се засяга параграф 2, прехвърлянето на марка на Общността се прави писмено и изисква подписа на страните по договора, освен ако то произтича от съдебно решение; в противен случай прехвърлянето е нищожно.

4. Когато от документите по прехвърлянето е ясно, че поради прехвърлянето марката на Общността ще може да въведе в заблуждение обществеността, по-специално по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или на услугите, за които тя е регистрирана, Службата отказва да регистрира прехвърлянето, освен ако правоприемникът не се съгласи да ограничи регистрацията на марката на Общността за стоки или услуги, за които не е вероятно да бъде заблуждаваща.

5. По искане на една от страните прехвърлянето се вписва в регистъра и се публикува.

6. Докато прехвърлянето не бъде вписано в регистъра, правоприемникът не може да се позовава на правата, произтичащи от регистрацията на марката на Общността.

7. Когато трябва да бъдат спазени срокове по отношение на Службата, правоприемникът може да направи в Службата декларациите, предвидени за тази цел, веднага щом тя получи искането за регистрация на прехвърлянето.

8. Всички документи, които трябва да се нотифицират на притежателя на марката на Общността, в съответствие с член 79, се адресират до лицето, регистрирано като притежател.

Член 18

Прехвърляне на марка, регистрирана на името на агент

Когато марка на Общността е била регистрирана на името на агента или на представителя на притежателя на тази марка без разрешението на притежателя, последният има право да поиска прехвърлянето в негова полза на посочената регистрация, освен ако този агент или представител не обоснове своите действия.

Член 19

Вещни права

1. Марката на Общността може, независимо от предприятието, да бъде давана в залог или да бъде обект на други вещни права.

▼B

2. По искане на една от страните правата, посочени в параграф 1, се вписват в регистъра и се публикуват.

Член 20

Принудително изпълнение

1. Марка на Общността може да бъде предмет на принудително изпълнение.

2. По отношение на производството по принудително изпълнение по отношение на марка на Общността, изключителна компетентност имат съдилищата и органите на държавата-членка, определена в съответствие с член 16.

3. По искане на една от страните принудителното изпълнение се вписва в регистъра и се публикува.

Член 21

Производства по несъстоятелност

1. Единствените производства по несъстоятелност, в които може да участва марка на Общността, са тези, които са открити в държавата-членка, на чиято територия се намира центърът на основите интереси на длъжника.

Въпреки това, когато длъжникът е застрахователно предприятие или кредитна институция, както е определено съответно в Директива 2001/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2001 г. относно реорганизирането и ликвидацията на застрахователните дружества [1] и в Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 г. относно реорганизирането и ликвидацията на кредитните институции [2], единственото производство по несъстоятелност, в което може да участва марка на Общността е това, което е открито в държавата-членка, в която е било разрешено предприятието или институцията.

2. В случай на съвместно притежаване на марка на Общността параграф 1 се прилага по отношение на дела на съпритежателя.

3. Когато марка на Общността участва в производство по несъстоятелност, по искане на компетентния национален орган вписване в този смисъл се прави в регистъра и се публикува в бюлетина на марките на Общността, посочен в член 89.

Член 22

Лицензиране

1. Марка на Общността може да бъде обект на лицензия за всички или за част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, и за цялата или за част от Общността. Лицензията може да бъде изключителна и неизключителна.

2. Притежателят на марка на Общността може да се позове на правата, предоставени от тази марка срещу лицензополучател, който нарушава една от клаузите на лицензионния договор по отношение на:

а) неговия срок;

[1] ОВ L 110, 20.4.2001 г., стр. 28.
[2] ОВ L 125, 5.5.2001 г., стр. 15.

▼B

б) формата, която се покрива от регистрацията и под която марката може да бъде използвана;

в) естеството на стоките или на услугите, за които е предоставена лицензията;

г) територията, на която марката може да бъде поставяна; или

д) качеството на произвежданите стоки или на предоставяните от лицензополучателя услуги.

3. Без да се засягат разпоредбите на лицензионния договор, лицензополучателят може да започне производство за нарушение на марка на Общността само със съгласието на притежателя ѝ. Въпреки това притежателят на изключителна лицензия може да започне такова производство, ако след официално уведомление притежателят на марката не започне сам производство за нарушение в рамките на подходящ срок.

4. Всеки лицензополучател има право да се намеси в производството за нарушение, започнато от притежателя на марката на Общността, за да му бъдат възстановени причинените вреди.

5. По искане на една от страните предоставянето или прехвърлянето на лицензия за марка на Общността се вписва в регистъра и се публикува.

Член 23

Противопоставимост по отношение на трети лица

1. Правните действия, посочени в членове 17, 19 и 22 относно марката на Общността са противопоставими спрямо трети лица във всички държави-членки едва след вписването им в регистъра. Въпреки това преди неговото вписване едно такова действие е противопоставимо спрямо трети лица, които са придобили права по отношение на марката преди датата на това действие, но които са знаели за него към момента на придобиването на тези права.

2. Параграф 1 не се прилага по отношение на лице, което придобива марка на Общността или право върху марката на Общността чрез прехвърлянето на цялото предприятие или чрез всяко друго универсално правоприемство.

3. Противопоставимостта спрямо трети лица на правните действия, посочени в член 20, се урежда от законодателството на държавата-членка, определена в съответствие с член 16.

4. До влизането в сила на общи правила за държавите-членки в областта на несъстоятелността, противопоставимостта спрямо третите лица на едно производство по несъстоятелност или на сходни производства се урежда от законодателството на държавата-членка, в която най-напред е било започнато такова производство по смисъла на националното законодателство и конвенциите, приложими в тази област.

▼B

Член 24

Заявка за марка на Общността като обект на собственост

Членове 16—23 се прилагат по отношение на заявките за марка на Общността.

ДЯЛ III

ЗАЯВКА ЗА МАРКА НА ОБЩНОСТТА

РАЗДЕЛ 1

Подаване на заявка и условия, на които тя трябва да отговаря

Член 25

Подаване на заявка

1. Заявката за марка на Общността се подава по избор на заявителя:

а) в Службата;

б) в централната служба за индустриална собственост на държава-членка или в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс. Така подадената заявка има същото действие, както ако бъде подадена на същата дата в Службата.

2. Когато заявката е подадена в централната служба за индустриална собственост на държава-членка или в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, тази централна служба или това бюро предприема всички необходими мерки, за да предаде заявката на Службата в срок от две седмици след подаването. Тя може да изиска от заявителя такса, която не надвишава свързаната с това административна стойност за приемането и предаването на заявката.

3. За заявките, посочени в параграф 2, които достигат до Службата след изтичането на повече от два месеца от подаването, се счита, че са били подадени на датата, на която заявката е достигнала до Службата.

4. Десет години след влизането в сила на Регламент (ЕО) № 40/94 Комисията изготвя доклад относно функционирането на системата на подаване на заявка за марка на Общността, придружен, ако е уместно, от предложения, целящи изменение на тази система.

Член 26

Условия, на които трябва да отговаря заявката

1. Заявката за марка на Общността съдържа:

а) молба за регистрация на марка на Общността;

б) информация, която позволява да се идентифицира заявителят;

в) списък на стоките и на услугите, за които се иска регистрацията;

г) представянето на марката.

▼B

2. Заявката за марка на Общността е основание за плащане на такса за подаване на заявка и, когато е уместно, на една или повече такси за клас.

3. Заявката за марка на Общността трябва да отговаря на условията, установени в регламента за прилагане, посочен в член 162, параграф 1, наричан по-нататък „регламента за прилагане“.

Член 27

Дата на подаване

Датата на подаване на заявката за марка на Общността е датата, на която документите, които съдържат информацията, определена в член 26, параграф 1, са подадени в Службата от заявителя или, ако заявката е била подадена в централната служба за индустриална собственост на държава-членка или в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, при условие че бъде платена таксата за подаване на заявката в срок от един месец, считано от представянето на горепосочените документи.

Член 28

Класификация

Стоките и услугите, за които се прилагат марки на Общността, се класифицират според системата за класификация, предвидена в регламента за прилагане.

РАЗДЕЛ 2

Приоритет

Член 29

Право на приоритет

1. Лице, което надлежно е подало заявка за марка във или за една от държавите страни по Парижката конвенция или по споразумението за създаване на Световната търговска организация, или неговият правоприемник, се ползва, при подаването на заявка за марка на Общността за същата марка и за стоки или услуги, идентични със или съдържащи се в тези, за които е била подадена заявка, от право на приоритет за период от шест месеца, считано от датата на подаване на първата заявка.

2. Всяко подаване, което е еквивалентно на редовно национално подаване по силата на националното законодателство на държавата, в която е било направено или по силата на двустранни или многостранни договорености, се признава като пораждащо право на приоритет.

3. Под редовно национално подаване се разбира всяко подаване, което е достатъчно, за да се установи датата, на която е била подадена заявката, какъвто и да е резултатът от тази заявка.

4. Последваща заявка, подадена за същата марка, за същите стоки или услуги, във или за същата страна като предходната първа заявка се счита за първа заявка за целите на определяне на приоритет, при условие че към датата на подаване на последващата

▼B

заявка предходната заявка е била оттеглена, оставена без движение или е получила отказ, без да е била подложена на публична проверка и без да произвежда права, и която още не е послужила за основание за претендиране на право на приоритет. Тогава предходната заявка не може повече да служи за основание за претендиране на право на приоритет.

5. Ако първото подаване е било направено в държава, която не е страна по Парижката конвенция или по Споразумението за създаване на Световната търговска организация, параграфи 1—4 се прилагат само доколкото според публикувани констатации тази държава предоставя, въз основа на първо подаване, направено в Службата и при условия, равнозначни на тези, установени в настоящия регламент, право на приоритет с равностоен ефект.

Член 30

Претендиране на приоритет

Заявителят, който иска да се възползва от приоритета на предходна заявка, е длъжен да представи декларация за приоритет и едно копие от предходна заявка. Ако езикът на последната не е един от езиците на Службата, заявителят е длъжен да представи превод на предходната заявка на един от тези езици.

Член 31

Действие на правото на приоритет

В резултат на действието на правото на приоритет за дата на приоритета се счита датата на подаване на заявката за марка на Общността за целите на определянето на поредността на правата.

Член 32

Значение на националното подаване на заявката

Заявката за марка на Общността, на която е била дадена дата на подаване, има в държавите-членки значение на редовно национално подаване, като се отчита, когато са налице условията за това, правото на приоритет, което се иска чрез заявката за марка на Общността.

РАЗДЕЛ 3

Изложбен приоритет

Член 33

Изложбен приоритет

1. Ако заявителят за марка на Общността е представил под марката, за която е подадена заявката, стоки или услуги по време на международна изложба, официална или официално призната по смисъла на Конвенцията относно международните изложби, подписана в Париж на 22 ноември 1928 г. и последно изменена на 30 ноември 1972 г., той може, при условие че подава заявка в срок от шест месеца, считано от датата на първото представяне на стоките или на услугите под марката, за която е подадена заявка, да се позовава, считано от тази дата, на право на приоритет по смисъла на член 31.

▼B

2. Всеки заявител, който желае да се позове на приоритет в съответствие с параграф 1, трябва при условията, посочени в регламента за прилагане, да представи доказателства, че стоките или услугите са били представени на изложбата под заявената марка.

3. Изложбеният приоритет, предоставен в една държава-членка или в трета страна, не удължава срока на приоритет, предвиден в член 29.

РАЗДЕЛ 4

Претендиране на предходност на национална марка

Член 34

Претендиране на предходност на националната марка

1. Притежателят на по-ранна марка, регистрирана в държава-членка, включително на марка, регистрирана на територията на страните от Бенелюкс, или на по-ранна марка, която е предмет на международна регистрация и която има действие в държава-членка, който подава заявка за идентична марка с цел тя да бъде регистрирана като марка на Общността за стоки или за услуги, идентични на или съдържащи се в тези, за които е била регистрирана по-ранната марка, може да претендира за марката на Общността предходността на по-ранната марка, по отношение на държавата-членка, в която или за която тя е била регистрирана.

2. Единствената последица от предходността съгласно настоящия регламент е, че когато притежателят на марката на Общността се откаже от по-ранната марка или допусне да изтече нейната регистрация, се счита, че той продължава да се ползва със същите права като тези, които той би имал, ако по-ранната марка продължи да бъде регистрирана.

3. Предходността, претендирана за марката на Общността изтича, когато по-ранната марка, чиято предходност се претендира, е отменена или когато тази марка е обявена за недействителна, или когато от нея бъде направен отказ преди регистрацията на марката на Общността.

Член 35

Претендиране на предходност след регистрацията на марка на Общността

1. Притежателят на марка на Общността, който е притежател на по-ранна идентична марка, регистрирана в държава-членка, включително марка, регистрирана на територията на страните от Бенелюкс, или на по-ранна идентична марка, която е предмет на международна регистрация и която има действие в държава-членка, за стоки или услуги, които са идентични на или съдържащи се в тези, за които е била регистрирана по-ранна марка, може да претендира предходността на по-ранната марка по отношение на държавата-членка, във или за която тя е била регистрирана.

2. Прилагат се член 34, параграфи 2 и 3.

▼B

ДЯЛ IV

ПРОЦЕДУРА ПО РЕГИСТРАЦИЯ

РАЗДЕЛ 1

Разглеждане на заявките

Член 36

Проверка на условията за подаване

1. Службата проверява:

а) дали заявката за марка на Общността отговаря на условията за предоставяне на дата за подаване в съответствие с член 27;

б) дали заявката за марка на Общността отговаря на условията, предвидени в настоящия регламент, и на условията, установени в регламента за прилагане.

в) когато е приложимо, дали таксите за клас са били платени в предвидения срок.

2. Когато заявката за марка на Общността не отговаря на изискванията, посочени в параграф 1, Службата кани заявителя да отстрани, в определените срокове, нередностите или да заплати дължимите такси.

3. Ако в тези срокове не бъдат отстранени констатираните нередности или не бъдат заплатени дължимите такси съгласно параграф 1, буква а), заявката не се разглежда като заявка за марка на Общността. Ако заявителят се съобрази с поканата на Службата, тя предоставя като дата на подаване на заявката датата, на която са били отстранени констатираните нередности или е било извършено дължимото плащане.

4. Ако констатираните нередности съгласно параграф 1, буква б) не бъдат отстранени в установените срокове, Службата отхвърля заявката.

5. Ако неизпълнението на задължението за плащане, констатирано съгласно параграф 1, буква в), не бъде отстранено в рамките на установените срокове, заявката се счита за оттеглена, освен ако не стане ясно кои са класовете стоки или услуги, които платената сума е предназначена да покрие.

6. Неспазването на разпоредбите относно претенцията за приоритет води до загуба на правото на приоритет на заявката.

7. Неизпълнението на условията относно претенцията за предходност на национална марка води до загуба на това право на претенция по отношение на заявката.

Член 37

Проверка на абсолютните основания за отказ

1. Когато по силата на член 7 е отказано да бъде регистрирана марка за всички или за част от стоките или услугите, за които е подадена заявка за марка на Общността, заявката се отхвърля за тези стоки или услуги.

▼B

2. Когато марката съдържа елемент, който няма отличителен характер и когато включването на този елемент в марката може да породи съмнения относно обхвата на защитата на марката, Службата може да поиска като условие за регистрацията на марката заявителят да декларира, че той няма да се позовава на изключителни права по отношение на този елемент. Тази декларация се публикува едновременно със заявката или, според случая, с регистрацията на марката на Общността.

3. Заявката не може да бъде отхвърлена, преди на заявителя да е била предоставена възможност да оттегли или да измени заявката си или да изложи своите бележки.

РАЗДЕЛ 2

Проучване

Член 38

Търсене

1. След като е определила датата на подаване на заявка за марка на Общността, Службата съставя доклад с резултатите от търсенето в Общността, в който се посочват откритите предходни марки на Общността или заявки за марки на Общността, които съгласно член 8 могат да бъдат използвани като основание срещу регистрацията на марката на Общността, за която се подава заявка.

2. Когато по време на подаването на заявка за марка на Общността заявителят поиска също така изготвянето на доклад с резултатите от търсенето от централните служби за индустриална собственост на държавите-членки и когато съответната такса за търсенето е била платена в рамките на срока за плащане на таксата за подаване на заявката, Службата изпраща, веднага след като е била определена датата на подаване на заявката за марка на Общността, копие от нея до централните служби за индустриална собственост на всички държави-членки, които са информирали Службата за решението си да извършват търсене в своите собствени регистри на марки по отношение на заявки за марки на Общността.

3. Всяка една от посочените в параграф 2 централни служби за индустриална собственост изпраща на Службата, в срок от два месеца, считано от датата, на която тя е получила заявката за марка на Общността, доклад с резултатите от търсенето, който или посочва намерените предходни национални марки или предходни заявки за марки, които съгласно член 8 могат да бъдат използвани като основание срещу регистрацията на марката на Общността, за която се подава заявка, или констатира, че при търсенето не е открила никакви сведения за такива права.

4. Посочените в параграф 3 доклади с резултати от търсенето се изготвят на стандартен формуляр, изготвен от Службата, след консултация с административния съвет, предвиден в член 126, параграф 1, наричан по-нататък „административния съвет“. Най-важните елементи на този формуляр се установяват в регламента за прилагане.

5. Определена сума се заплаща от Службата на всяка една централна служба за индустриална собственост за всеки един доклад с резултатите от търсенето, предоставен от тази служба в съответствие с параграф 3. Размерът на тази сума, който е един и същ за всички служби, се определя от бюджетния комитет с решение, прието с мнозинство от три четвърти от представителите на държавите-членки.

▼B

6. Службата изпраща незабавно на заявителя на марката на Общността доклада с резултатите от търсенето в Общността, както и при поискване всички национални доклади с резултати от търсения, получени в рамките на срока, предвиден в параграф 3.

7. След публикуването на заявката за марка на Общността, което не може да се извърши преди изтичането на срок от един месец, считано от датата, на която Службата изпрати на заявителя докладите с резултатите от търсенията, Службата информира за публикуването на заявката за марка на Общността притежателите на марки на Общността или на предходни заявки за марка на Общността, посочени в доклада с резултатите от търсенията в Общността.

РАЗДЕЛ 3

Публикуване на заявката

Член 39

Публикуване на заявката

1. Ако са изпълнени условията, на които трябва да отговаря заявката за марка на Общността,и ако посоченият в член 38, параграф 7 срок е изтекъл, заявката се публикува в степента, в която не е отхвърлена съгласно член 37.

2. Когато след публикацията заявката е отхвърлена съгласно член 37, решението за отхвърляне се публикува, когато стане окончателно.

РАЗДЕЛ 4

Бележки на трети лица и възражение

Член 40

Бележки на трети лица

1. Всяко физическо или юридическо лице, както и организациите, представляващи фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, могат, след публикуването на заявката за марка на Общността, да изпратят на Службата писмени бележки, посочващи мотивите, поради които регистрацията на марката трябва да бъде отказана служебно, и по-специално по силата на член 7. Те не са страни в производството пред Службата.

2. Бележките, посочени в параграф 1, се съобщават на заявителя, който може да вземе позиция.

Член 41

Възражение

1. В срок от три месеца след публикуването на заявката за марка на Общността може да бъде направено възражение срещу регистрацията на марка на основание, че регистрацията трябва да бъде отказана по силата на член 8:

а) в случаите по член 8, параграфи 1 и 5 — от притежателите на по-ранни марки, посочени в член 8, параграф 2, както и от лицензополучателите, упълномощени от притежателите на тези марки;

▼B

б) в случаите по член 8, параграф 3 — от притежателите на марки, посочени в същата разпоредба;

в) в случаите по член 8, параграф 4 — от притежателите на по-ранни марки или по-ранни знаци, посочени в същата разпоредба, както и от лицата, упълномощени съгласно приложимото национално законодателство да упражняват тези права.

2. Възражение срещу регистрацията на марката може да бъде направено при условията, установени в параграф 1, в случай на публикуване на изменена заявка в съответствие с член 43, параграф 2, второ изречение.

3. Възражението трябва да е в писмена форма и да е мотивирано. То се счита за направено едва след плащането на таксата за възражение. В срока, определен от Службата, възразяващият може да предостави в подкрепа на възражението си факти, доказателства и аргументи.

Член 42

Разглеждане на възражението

1. При разглеждането на възражението Службата приканва страните толкова често, колкото е необходимо, да представят в срока, който им е предоставила, бележки относно съобщенията на другите страни или на тях самите.

2. По молба на заявителя притежателят на по-ранна марка на Общността, който е направил възражение, представя доказателства, че през петте години, предхождащи публикуването на заявката за марка на Общността, по-ранната марка на Общността е била реално използвана в Общността за стоките или услугите, за които тя е регистрирана, и на които се обосновава възражението, или че съществуват основателни причини за неизползването, доколкото към тази дата по-ранната марка е била регистрирана преди не по-малко от пет години. При липса на такива доказателства възражението се отхвърля. Ако по-ранната марка на Общността е била използвана само за една част от стоките или от услугите, за които тя е регистрирана, тя се смята за регистрирана, за целите на разглеждането на възражението, само за тази част от стоките или услугите.

3. Параграф 2 се прилага по отношение на по-ранните национални марки, посочени в член 8, параграф 2, буква а), като се изхожда от това, че използването в Общността е заменено с използване в държавата-членка, в която е защитена по-ранната национална марка.

4. Ако сметне за необходимо, Службата може да покани страните да се споразумеят.

5. Ако от разглеждането на възражението става ясно, че е изключено марката да бъде регистрирана за всички или за част от стоките или услугите, за които е била подадена заявка за марка на Общността, заявката се отхвърля за съответните стоки или услуги. В противен случай, възражението се отхвърля.

6. Решението за отхвърляне на заявката се публикува, когато стане окончателно.

▼B

РАЗДЕЛ 5

Оттегляне, ограничаване, изменение и разделяне на заявката

Член 43

Оттегляне, ограничаване и изменение на заявката

1. Заявителят може по всяко време да оттегли своята заявка за марка на Общността или да ограничи списъка на стоки или услуги, който се съдържа в нея. Когато заявката е вече публикувана, оттеглянето или ограничаването също се публикуват.

2. Освен това заявката за марка на Общността може да бъде изменена по молба на заявителя, само за да бъдат поправени името и адресът на заявителя, грешки при изразяването или при транскрипцията или очевидни грешки, доколкото една такава поправка не променя съществено марката или не разширява списъка на стоките или на услугите. Когато измененията се отнасят до начина, по който е представена марката, или списъка на стоките или услугите, и когато тези изменения се правят след публикуването на заявката, тя се публикува така, както е била изменена.

Член 44

Разделяне на заявката

1. Заявителят може да раздели заявката, като обяви, че някои от стоките и услугите, включени в оригиналната заявка, ще бъдат предмет на една или повече отделно обособени заявки. Стоките или услугите в отделно обособена заявка няма да се припокриват със стоките или услугите, които остават в оригиналната заявка, нито с тези, които са включени в други отделно обособени заявки.

2. Обявяване на разделяне на заявката няма да бъде допустимо:

а) ако в случаите, когато е било внесено възражение срещу оригиналната заявка, такова обявяване има за действие въвеждането на разделение между стоките и услугите, срещу които е насочено възражението, докато решението на отдела по споровете стане окончателно или до преустановяване на производството по възражение;

б) през периодите, предвидени в регламента за прилагане.

3. Обявяването на разделяне трябва да е в съответствие с разпоредбите, предвидени в регламента за прилагане.

4. Обявяването на разделяне изисква заплащането на такса. Обявяването не се счита за направено, докато таксата не бъде платена.

5. Разделянето поражда действие на датата, на която то бъде отразено в досиетата, водени от Службата относно оригиналната заявка.

6. За всички молби и заявки, които са подадени, и за всички такси, които са платени по отношение на оригиналната заявка преди датата, на която Службата получи обявяването на разделянето, се счита, че са били подадени или платени също така и по отношение на отделно обособената(ите) заявка(и). Таксите за оригиналните заявки, които са били надлежно платени преди датата, на която е получено обявяването на разделянето, не се възстановяват на вносителя.

▼B

7. Отделно обособената заявка запазва датата на подаване и всяка дата на приоритет и на предходност на оригиналната заявка.

РАЗДЕЛ 6

Регистрация

Член 45

Регистрация

Когато заявката отговаря на изискванията на настоящия регламент и когато в срока, посочен в член 41, параграф 1, не е било направено нито едно възражение или когато възражението е било отхвърлено с окончателно решение, марката се регистрира като марка на Общността, при условие че таксата за регистрацията е била платена в определения срок. Ако таксата не е платена в този срок, заявката се счита за оттеглена.

ДЯЛ V

СРОК, ПОДНОВЯВАНЕ, ПРОМЯНА И РАЗДЕЛЯНЕ НА МАРКА НА ОБЩНОСТТА

Член 46

Срок на регистрацията

Срокът на регистрацията на марката на Общността е десет години, считано от датата на подаване на заявката. Регистрацията може да бъде подновена в съответствие с член 47 за периоди от по десет години.

Член 47

Подновяване

1. Регистрацията на марката на Общността се подновява по искане на притежателя на марката или на всяко изрично упълномощено от него лице, при условие че таксите са били платени.

2. Службата информира притежателя на марката на Общността и всеки притежател на регистрирано право върху марката на Общността за изтичането на срока на регистрацията, в подходящ срок преди това изтичане. Службата не носи отговорност, ако не може да предостави тази информация.

3. Искането за подновяване се представя в срок от шест месеца, който изтича в последния ден на месеца, през който изтича срокът на защита. Таксите също трябва да се платят в този срок. В противен случай искането може все още да бъде представено и таксите платени в рамките на допълнителен срок от шест месеца, който започва да тече в деня след деня посочен в първото изречение, при условие че бъде заплатена допълнителна такса по време на този цитиран допълнителен срок.

4. Когато искането е подадено или таксите са платени само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката на Общността, регистрацията се подновява само за съответните стоки или услуги.

▼B

5. Подновяването влиза в сила в деня след датата на изтичането на срока на регистрацията. Подновяването се регистрира.

Член 48

Промяна

1. Марката на Общността не се променя в регистъра през периода на регистрацията, нито при подновяването ѝ.

2. Въпреки това ако марката на Общността включва името и адреса на притежателя, всяка тяхна промяна, която не засяга съществено идентичността на марката, така както е била регистрирана първоначално, може да бъде регистрирана по молба на притежателя.

3. Публикуването на регистрацията на промяната съдържа представяне на марката на Общността така, както е променена. Третите лица, чиито права могат да бъдат засегнати от промяната, могат да оспорят регистрацията ѝ в срок от три месеца след публикуването.

Член 49

Разделяне на регистрацията

1. Притежателят на марката на Общността може да раздели регистрацията като обяви, че някои от стоките или услугите, включени в оригиналната регистрация, ще бъдат предмет на една или повече отделно обособени регистрации. Стоките или услугите в отделно обособената регистрация не могат да се припокриват със стоките или услугите, които остават в оригиналната регистрация или с тези, които са включени в други, отделно обособени регистрации.

2. Обявяване на разделяне не е допустимо:

а) ако в случаите, когато искането за отмяна или за обявяване на недействителност е подадено срещу оригиналната регистрация, обявяването на разделянето има за ефект въвеждането на разделение между стоките или услугите, които са предмет на искането за отмяна или за обявяване на недействителност, дотогава докато решението на отдела по отмяна стане окончателно или докато производството бъде преустановено по друг начин;

б) ако в случаите когато насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност е подаден по дело пред съд за марките на Общността, обявяването на разделяне има за действие въвеждането на разделение между стоките или услугите, които са предмет на насрещния иск, дотогава докато решението на съда за марките на Общността не бъде отразено в регистъра съгласно член 100, параграф 6.

3. Обявяването на разделянето трябва да е в съответствие с разпоредбите, предвидени в регламента за прилагане.

4. Обявяването на разделяне изисква заплащане на такса. Докато таксата не бъде платена, обявяването не се счита за направено.

5. Разделянето поражда действие на датата, на която бъде вписано в регистъра.

▼B

6. За всички искания и заявки, които са подадени, и за всички такси, които са платени по отношение на оригиналната регистрация преди датата, на която Службата получи обявяването на разделянето, се счита, че са били подадени или платени също така и по отношение на отделно обособената(ите) регистрация(и). Таксите за оригиналната регистрация, които са били надлежно платени преди датата, на която е получено обявяването на разделянето, не се възстановяват на вносителя.

7. Отделно обособената регистрация запазва датата на подаване, всяка дата на приоритет и на предходност на оригиналната регистрация.

ДЯЛ VI

ОТКАЗ, ОТМЯНА И НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

РАЗДЕЛ 1

Отказ

Член 50

Отказ

1. Марката на Общността може да бъде предмет на отказ за всички или за част от стоките или от услугите, за които тя е била регистрирана.

2. Отказът се обявява писмено пред Службата от притежателя на марката. Отказът има действие само след като бъде вписан в регистъра.

3. Отказът се вписва в регистъра само със съгласието на притежателя на право, вписано в регистъра. Ако е била регистрирана лицензия, отказът се вписва в регистъра само ако притежателя на марката докаже, че е информирал лицензополучателя за намерението си да се откаже; това вписване се прави след изтичането на срока, посочен в регламента за прилагане.

РАЗДЕЛ 2

Основания за отмяна

Член 51

Основания за отмяна

1. Правата на притежателя на марката на Общността се прекратяват въз основа на искане, представено в Службата или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение на правата върху марка:

а) ако през непрекъснат период от пет години марката не е била реално използвана в Общността за стоките или услугите, за които тя е била регистрирана и ако не съществуват основателни причини за неизползване; въпреки това, никой не може да твърди, че правата на притежателя на марка на Общността трябва да се прекратят, ако в промеждутъка между изтичането на този период и представянето на искането или насрещния иск, използването на марката е било започнато или подновено; започването или подновяването на използването обаче, направено в

▼B

срок от три месеца преди представянето на искането или на насрещния иск, като този срок започва да тече най-рано в момента на изтичане на непрекъснатия период от пет години на неизползване, не се взема предвид, когато подготовката за започването или подновяването на използването настъпват едва след като притежателят е научил, че искането би могло да бъде направено или насрещният иск да бъде предявен;

б) ако марката е станала, в резултат на действието или на бездействието на своя притежател, обичайно наименование в търговията на стока или услуга, за която тя е регистрирана;

в) ако в резултат на използването ѝ от притежателя на марката или с неговото съгласие за стоките или за услугите, за които тя е регистрирана, марката може да въведе в заблуждение обществеността, по-специално по отношение на естеството, качеството или географския произход на тези стоки или услуги;

2. Когато основанията за отмяна съществуват само за една част от стоките или от услугите, за които е регистрирана марката на Общността, правата на притежателят се прекратяват само за съответните стоки или услуги.

РАЗДЕЛ 3

Основания за недействителност

Член 52

Абсолютни основания за недействителност

1. Марка на Общността се обявява за недействителна въз основа на искане, подадено до Службата, или въз основа на насрещен иск, предявен в производство за нарушение:

а) когато марката на Общността е била регистрирана в противоречие с разпоредбите на член 7;

б) когато заявителят е бил недобросъвестен при подаване на заявката за марка.

2. Когато марката на Общността е била регистрирана в противоречие с член 7, параграф 1, буква б), в) или г), тя все пак не може да бъде обявена за недействителна, ако чрез използването ѝ тя е придобила след регистрацията си отличителен характер за стоките или за услугите, за които е била регистрирана.

3. Когато съществува основание за недействителност само за една част от стоките или услугите, за които е била регистрирана марката на Общността, недействителността на марката може да бъде обявена само за съответните стоки или услуги.

Член 53

Относителни основания за недействителност

1. Марката на Общността се обявява за недействителна въз основа на искане, подадено до Службата, или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение:

а) когато съществува по-ранна марка, както е посочено в член 8, параграф 2 и са изпълнени условията, посочени в параграф 1 или в параграф 5 от посочения член;

▼B

б) когато съществува марка, както е посочено в член 8, параграф 3 и са изпълнени условията, посочени в същия параграф;

в) когато съществува по-ранно право, както е посочено в член 8, параграф 4 и са изпълнени условията, посочени в същия параграф.

2. Марка на Общността също така се обявява за недействителна въз основа на искане, подадено пред Службата, или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение, когато използването на марката може да бъде забранено по силата на друго по-ранно право съгласно законодателството на Общността или съгласно националното законодателство, уреждащо защитата, и по-специално на:

а) право на наименование;

б) право на изображение;

в) авторско право;

г) право на индустриална собственост.

3. Марката на Общността не може да бъде обявена за недействителна, когато притежателят на право, посочено в параграф 1 или 2 даде изричното си съгласие за регистрацията на тази марка преди подаването на искането за обявяване на недействителността или на насрещния иск.

4. Когато притежателят на едно от правата, посочени в параграф 1 или 2, предварително е подал искане за обявяване на марка на Общността за недействителна или предяви насрещен иск в производство за нарушение, той не може да подаде ново искане за обявяване на недействителността или да предяви насрещен иск на основата на друго от посочените права, на които той би могъл да се позове в първото си искане.

5. Прилага се член 52, параграф 3.

Член 54

Изгубване на права вследствие на търпимост

1. Когато притежател на марка на Общността, който е търпял в продължение на пет последователни години използването на последваща марка на Общността в Общността, като е знаел за това използване, не може повече да иска обявяването ѝ за недействителна, нито да се противопоставя на използването на последващата марка на основание на по-ранната марка, за стоките или услугите, за които е била използвана последващата марка, освен ако заявката за последващата марка на Общността е била извършена недобросъвестно.

2. Когато притежателят на по-ранна национална марка, както е посочено в член 8, параграф 2, или на друг по-ранен знак, посочен в член 8, параграф 4, е търпял в продължение на пет последователни години използването на последваща марка на Общността в държавата-членка, в която е защитена/защитен тази по-ранна марка или друг по-ранен знак, като е знаел за това използване, той не може повече да иска обявяването на последващата марка за недействителна, нито да се противопостави на използването на последваща марка на основание на по-ранна марка или на друг по-ранен знак за стоките или услугите, за които е била използвана последващата марка, освен ако заявката за последващата марка на Общността е била извършена недобросъвестно.

▼B

3. В случаите, посочени в параграф 1 или 2, притежателят на последващата марка на Общността не може да се противопостави на използването на предходното право, дори да не е възможно повече позоваване на това право срещу последващата марка на Общността.

РАЗДЕЛ 4

Последици от отмяната и обявяването на недействителността

Член 55

Последици от отмяната и обявяването на недействителността

1. Счита се, че марката на Общността не е имала, считано от датата на подаване на искането за отмяна или на насрещен иск, действието, предвидено в настоящия регламент, в зависимост от това дали правата на притежателя са били прекратени напълно или частично. По искане на една от страните в решението може да бъде определена по-ранна дата, на която се е появило едно от основанията за отмяна.

2. Счита се, че марката на Общността не е имала, от самото начало, действието, посочено в настоящия регламент, в зависимост от това дали марката е била обявена за недействителна напълно или частично.

3. При спазване на националните разпоредби относно исканията за възстановяване на вредите, причинени в резултат на грешка или поради недобросъвестност на притежателя на марката или относно неоснователно обогатяване, обратното действие на отмяната или на недействителността на марката не засяга:

а) решение за нарушение, придобило сила на пресъденото нещо и изпълнено преди решението за отмяна или за обявяване на недействителността;

б) договори, сключени преди решението за отмяна или обявяване на недействителността, доколкото те са били изпълнени преди това решение; въпреки това връщането на сумите, платени по силата на договор, доколкото обстоятелствата го оправдават, може да се иска на основание справедливост.

РАЗДЕЛ 5

Производство по отмяна и за обявяване на недействителност пред Службата

Член 56

Искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. Искане за отмяна или за обявяване на недействителността на марката на Общността може да бъде подадено пред Службата:

а) в случаите, определени в членове 51 и 52, от всяко физическо или юридическо лице, както и всяка организация, създадена за да представлява интересите на фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, и която по смисъла на приложимото за нея законодателство има процесуална правоспособност;

▼B

б) в случаите, определени в член 53, параграф 1, от лицата, посочени в член 41, параграф 1;

в) в случаите, определени в член 53, параграф 2, от притежателите на по-ранни права, посочени в тази разпоредба, или от лицата, упълномощени да упражняват въпросните права по силата на законодателството на съответната държава-членка.

2. Искането се прави писмено и се мотивира. То не се счита за направено, докато не бъде платена таксата.

3. Искането за отмяна или за обявяване на недействителност е недопустимо, ако по искане, което има същия предмет и същото основание, между същите страни има решение от юрисдикцията на държава-членка и ако това решение е придобило сила на пресъденото нещо.

Член 57

Разглеждане на искането

1. В хода на разглеждането на искането за отмяна или за обявяване на недействителност Службата приканва страните, толкова често колкото е необходимо, да представят в срока, който им е даден, бележките си по съобщенията, които тя им е изпратила, или по съобщенията на други страни.

2. По молба на притежателя на марката на Общността притежателят на по-ранна марка на Общността като страна в производството за обявяване на недействителност представя доказателства, че през петгодишния период, който предхожда датата на искането за обявяване на недействителността, по-ранната марка на Общността е била реално използвана в Общността за стоките или за услугите, за които тя е регистрирана, и на които се основава искането за обявяване на недействителността, или че съществуват основателни причини за неизползването, когато към тази дата по-ранната марка на Общността е била регистрирана най-малко преди пет години. Освен това ако по-ранната марка на Общността е била регистрирана най-малко преди пет години към датата на публикуването на заявката за марка на Общността, притежателят на по-ранната марка на Общността представя също доказателства, че условията, установени в член 42, параграф 2, са били изпълнени към тази дата. При липса на такива доказателства искането за обявяване на недействителност се отхвърля. Ако по-ранната марка на Общността е била използвана само за част от стоките или услугите, за която тя е регистрирана, тя се счита за регистрирана само за тази част от стоките и услугите за целите на разглеждането на искането за обявяване на недействителност.

3. Параграф 2 се прилага за по-ранните национални марки, посочени в член 8, параграф 2, буква а), като се приема, че използването в Общността се заменя с използване в държавата-членка, където е защитена по-ранната национална марка.

4. Службата, ако счита за необходимо, може да прикани страните да се споразумеят.

5. Ако в резултат на разглеждането на искането за отмяна или за обявяване на недействителност става ясно, че марката не е трябвало да бъде регистрирана за всички или за част от стоките или от услугите, за които тя е регистрирана, правата на притежателя на марката на Общността се прекратяват или се обявява недействителността на марката за съответните стоки или услуги. В противен случай искането за отмяна или за обявяване на недействителността се отхвърля.

▼B

6. Решението на Службата относно искането за отмяна или за обявяване на недействителност се вписва в регистъра веднага след като то стане окончателно.

ДЯЛ VII

ПРОИЗВОДСТВО ПО ОБЖАЛВАНЕ

Член 58

Решения, които подлежат на обжалване

1. Решенията на проверителите, на отделите по споровете, на отдела за администрирането на марките и отдела по правните въпроси и на отделите по отмяна подлежат на обжалване. Обжалването има суспензивно действие.

2. Решение, което не слага край на едно производство по отношение на една от страните, подлежи на обжалване само с окончателното решение, освен ако въпросното решение позволява самостоятелно обжалване.

Член 59

Лица, които могат да обжалват и да бъдат страни в производството по обжалване

Всяка страна в производство, което е приключило с решение, може да обжалва това решение, доколкото то не удовлетворява претенциите ѝ. Другите страни в производството са страни по право в производството по обжалване.

Член 60

Срокове и форма

Жалбата трябва да бъде в писмена форма и се подава до Службата в срок от два месеца, считано от деня на нотифициране на решението. Жалбата се счита за подадена едва след плащане на таксата за обжалване. В срок от четири месеца, считано от датата на нотифициране на решението, трябва да бъде представено писмено изложение на основанията за обжалването.

Член 61

Преразглеждане на решения в случаи *ex parte*

1. Ако страната, която е подала жалбата, е единствената страна в производството и ако отделът, чието решение се оспорва, счете жалбата за допустима и обоснована, отделът трябва да я уважи.

2. Ако жалбата не бъде уважена в рамките на един месец от получаването на изложението на основанията, жалбата се изпраща за разглеждане от апелативен състав незабавно и без становище по същество.

Член 62

Преразглеждане на решения в случаи *inter partes*

1. Когато на страната, която е подала жалбата, се противопоставя друга страна и ако отделът, чието решение се оспорва, счете жалбата за допустима и обоснована, той трябва да я уважи.

▼B

2. Жалбата може да бъде уважена единствено ако отделът, чието решение се оспорва, нотифицира другата страна за намерението си да уважи жалбата и ако тази страна приеме това в срок от два месеца от датата, на която получи нотификацията.

3. Ако в рамките на два месеца от получаването на посочената в параграф 2 нотификация другата страна не е съгласна жалбата да бъде уважена и направи декларация в този смисъл или не направи никаква декларация в рамките на установения срок, жалбата се изпраща за разглеждане на апелативния състав без забавяне и без становище по същество.

4. Въпреки това ако отделът, чието решение се оспорва, не счете обжалването за допустимо и обосновано в рамките на един месец от получаването на изложението на основанията, то той, вместо да предприеме мерките, предвидени в параграфи 2 и 3, изпраща жалбата на апелативния състав за разглеждане без забавяне и без становище по същество.

Член 63

Разглеждане на жалбата

1. Ако жалбата е допустима, апелативният състав проверява дали е възможно тя да бъде уважена.

2. При разглеждането на жалбата апелативният състав приканва страните толкова често, колкото е необходимо, да представят в срока, който е установен от апелативния състав, своите бележки по съобщенията, изпратени от него или по съобщенията, изхождащи от другите страни.

Член 64

Решение по жалбата

1. След разглеждането на жалбата по същество апелативният състав се произнася по жалбата. Апелативният състав може или да упражни правомощията на отдела, който е взел оспореното решение, или да върне делото на този отдел за да продължи производството.

2. Ако апелативният състав върне делото на отдела, който е взел оспореното решение, този отдел е обвързан с мотивите и с диспозитива на решението на апелативния състав, доколкото фактите по случая са непроменени.

3. Решенията на апелативния състав влизат в сила след изтичане на срока, посочен в член 65, параграф 5 или, ако в този срок е бил подадена жалба до Съда, от датата, на която тя е отхвърлена.

Член 65

Обжалване пред Съда на Европейските общности

1. Жалби срещу решенията на апелативните състави могат да се подават пред Съда.

2. Основанията за обжалване могат да бъдат липса на компетентност, нарушение на съществени процедурни изисквания, нарушение на Договора, на настоящия регламент или на всяка правна норма, отнасяща се до тяхното прилагане или злоупотреба с власт.

▼B

3. Съдът може както да отмени, така и да измени обжалваното решение.

4. Право да обжалва има всяка страна в производство пред апелативния състав, доколкото последният не е уважил исканията ѝ.

5. Жалбата се подава до Съда в срок от два месеца, считано от датата на нотифициране на решението на апелативния състав.

6. Службата е длъжна да вземе мерките, които са необходими за изпълнение на решението на Съда.

ДЯЛ VIII

КОЛЕКТИВНИ МАРКИ НА ОБЩНОСТТА

Член 66

Колективни марки на Общността

1. Могат да представляват колективни марки на Общността марките на Общността, посочени за такива при подаване на заявката и годни да отличат стоките или услугите на членовете на сдружението, което е притежател на марката, от тези на другите предприятия. Сдруженията на фабриканти, производители, доставчици на услуги или на търговци, които по смисъла на приложимото за тях законодателство, са правоспособни от тяхно собствено име да бъдат титуляри на права и задължения от всякакво естество, да сключват договори или да извършват други правни действия и да участват като страна в съдебни производства, както юридическите лица по публичното право, могат да подават заявки за колективни марки на Общността.

2. Чрез дерогация от член 7, параграф 1, буква в) знаци или указания, които могат да служат в търговията за означаване на географския произход на стоките или на услугите, могат да представляват колективни марки на Общността по смисъла на параграф 1. Колективната марка не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговията тези знаци или означения, доколкото това използване става в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията, и по-специално една такава марка не може да бъде противопоставена на трето лице, имащо право да използва географско означение.

3. Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат за колективните марки на Общността, освен ако в членове 67—74 не е предвидено друго.

Член 67

Правила за използване на марката

1. Заявителят на колективна марка на Общността трябва да представи правила за използването ѝ в рамките на определения срок.

2. Правилата за използване указват лицата, които имат право да използват марката, условията за присъединяване към сдружението, както и, ако съществуват, условията за използване на марката, включително санкциите. Правилата за използване на марка,

▼B

посочена в член 66, параграф 2 трябва да разрешават на всяко лице, чиито стоки или услуги произхождат от съответната географска зона, да стане член на сдружението, което е притежател на марката.

Член 68

Отхвърляне на заявката

1. Освен основанията за отхвърляне на заявка за марка на Общността, предвидени в членове 36 и 37, заявка за колективна марка на Общността се отхвърля, когато тя не отговаря на разпоредбите на член 66 или 67 или когато правилата за използване противоречат на обществения ред или на добрите нрави.

2. Заявката за колективна марка на Общността се отхвърля също така когато има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера и значението на марката, по-специално когато е възможно тя да изглежда като нещо различно от колективна марка.

3. Заявката не се отхвърля, ако заявителят, чрез изменение на правилата за използване, отговори на изискванията, установени в параграфи 1 и 2.

Член 69

Бележки на трети лица

Освен случаите, посочени в член 40, всяко лице или всяка организация, посочени в същия член, може да подаде до Службата писмени бележки, основаващи се на конкретния мотив, според който заявката за колективна марка на Общността следва да бъде отхвърлена по силата на член 68.

Член 70

Използване на марките

Използването на колективната марка на Общността от всяко лице, което има право да използва тази марка, отговаря на изискванията на настоящия регламент, при условие че са изпълнени другите условия, които настоящият регламент налага при използването на марки на Общността.

Член 71

Изменение на правилата за използване на марката

1. Притежателят на колективна марка на Общността трябва да представи на Службата всяко изменение на правилата за използване.

2. Изменението не се посочва в регистъра, ако изменените правила за използване не отговарят на изискванията на член 67 или съдържат едно от основанията за отказ, посочени в член 68.

3. Член 69 се прилага за изменените правила за използване.

4. За целите на прилагане на настоящия регламент измененията на правилата за използване влизат в сила преди датата на вписването на изменението в регистъра.

▼B

Член 72

Подаване на иск за нарушение

1. Разпоредбите на член 22, параграфи 3 и 4 относно правата на лицензополучателите се прилагат за всяко лице, което има право да използва колективна марка на Общността.

2. Притежателят на колективна марка на Общността има право да иска обезщетение от името на лицата, които могат да използват марката, за понесените от тях вреди вследствие на неразрешеното използване на марката.

Член 73

Основания за отмяна

Освен основанията за отмяна предвидени в член 51, правата на притежателя на колективна марка на Общността се прекратяват въз основа искане до Службата или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение, ако:

а) притежателят не предприема разумни мерки с оглед предотвратяването на използването на марката по начин, несъвместим с условията за използване, предвидени в правилата за използване, чиито изменения, при необходимост, са били посочени в регистъра;

б) начинът, по който марката е била използвана от притежателя, е довел до това тя да въведе в заблуждение обществеността по начина, посочен в член 68, параграф 2;

в) изменението на правилата за използване е било посочено в регистъра в противоречие с разпоредбите на член 71, параграф 2, освен ако притежателят на марката чрез ново изменение на правилата за използване се съобрази с изискванията, посочени в тези разпоредби.

Член 74

Основания за недействителност

Освен основанията за недействителност, предвидени в членове 52 и 53, колективната марка на Общността се обявява за недействителна въз основа на искане до Службата или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение, когато тя е била регистрирана в противоречие с разпоредбите на член 68, освен ако притежателят на марката, чрез изменение на правилата за използването, се съобрази с изискванията, посочени в тези разпоредби.

ДЯЛ IX

ПРОЦЕДУРНИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби

Член 75

Мотивиране на решенията

Решенията на Службата се мотивират. Те се основават единствено на основанията, по които страните са имали възможност да вземат позиция.

▼B

Член 76

Служебна проверка на фактите

1. В хода на производството Службата пристъпва към служебна проверка на фактите; обаче при производство относно относителните основания за отказ на регистрация проверката се ограничава до разглеждане на фактите, доказателствата и аргументите, и исканията, представени от страните.

2. Службата може да пренебрегне фактите, на които страните не са се позовали, и доказателствата, които те не са представили навреме.

Член 77

Устно производство

1. Службата прибягва до устно производство служебно или по молба на някоя от страните в производството, при условие че тя счете това за необходимо.

2. Устното производство пред проверителите, отдела по спорове и отдела по администриране на марките и по правните въпроси не е публично.

3. Устното производство, включително и произнасянето на решението, са публични пред отдела по отмяна и пред апелативните състави, освен при наличие на решение в противен смисъл на сезирания отдел или когато публичността би могла да създаде, по-специално за една от страните в производството, сериозни и неоправдани неудобства.

Член 78

Събиране на доказателства

1. Във всяко производство пред Службата средствата за събиране на доказателства могат да включват следното:

а) изслушване на страните;

б) искане на информация;

в) представяне на документи или на доказателствени средства;

г) изслушване на свидетели;

д) експертизи;

е) писмени клетвени или тържествени декларации, или такива, които имат същия ефект съгласно законодателството на държавата, в която те са направени.

2. Сезираният отдел може да възложи на един от своите членове да извърши действията за събиране на доказателствата.

3. Ако Службата прецени, че е необходимо една страна, свидетел или експерт, да даде устни показания или обяснения, тя призовава съответното лице да се яви пред нея.

▼B

4. Страните са информирани за изслушването на свидетел или експерт пред Службата. Те имат право да присъстват и да задават въпроси на свидетеля или на експерта.

Член 79

Нотификация

Службата нотифицира служебно всички решения и покани за явяване пред нея, както и всяко съобщение, даващо началото на срок или чието нотифициране е предвидено в други разпоредби на настоящия регламент или регламента за прилагане, или е разпоредено от председателя на Службата.

Член 80

Заличаване или отмяна

1. Когато Службата е извършила вписване в регистъра или е взела решение, което съдържа явна процедурна грешка по вина на Службата, тя прави нужното вписването да бъде заличено или решението да бъде отменено. В случаите, когато има само една страна в производството, чиито права се засягат от вписването или решението, заличаването на вписването или отмяната на решението се постановяват, макар за страната грешката да не е била явна.

2. Заличаването на вписването или отмяната на решението, така както са посочени в параграф 1, се постановяват, служебно или по искане на една от страните в производството, от отдела, който е извършил вписването или е взел решението. Заличаването или отмяната се постановяват в рамките на шест месеца, считано от датата, на която е извършено вписването в регистъра или на която е било взето решението, след консултация със страните в производството и с евентуалните притежатели на права върху въпросната марка на Общността, които са вписани в регистъра.

3. Настоящият член не засяга правото на страните да подадат жалба съгласно членове 58 и 65, нито възможността, съгласно реда и условията, определени в регламента за прилагане, да се коригират евентуални езикови грешки или грешки при транскрипцията и явни грешки в решенията на Службата или грешки по вина на Службата при регистрацията на марката или при публикуването на тази регистрация.

Член 81

Restitutio in integrum

1. Заявителят или притежателят на марка на Общността или всяка друга страна в производството пред Службата, които независимо че са проявили цялото необходимо с оглед на обстоятелствата старание, не са били в състояние да спазят срок спрямо Службата, възстановяват правата си с молба, ако причината за неспазването на срока е имала за пряка последица, по силата на разпоредбите на настоящия регламент, изгубването на право или основание за обжалване.

2. Молбата трябва да бъде отправена писмено в срок от два месеца, считано от отпадането на причината за неспазване на срока. Неизпълненото действие трябва да бъде изпълнено в рамките на този срок. Молбата е допустима само в срок от една

▼B

година, считано от изтичането на неспазения срок. В случай на неполучаване на искането за подновяване на регистрацията или на неплащане на такса за подновяване, допълнителният срок от шест месеца, предвиден в член 47, параграф 3, трето изречение, се приспада от едногодишния период.

3. Искането трябва да е мотивирано и да посочва основанията и фактите в негова подкрепа. То се счита за подадено след заплащането на таксата за *restitutio in integrum*.

4. Отделът, компетентен да се произнесе по неизпълненото действие, взема решение по молбата.

5. Настоящият член не се прилага по отношение на сроковете, посочени в параграф 2 от настоящия член, в член 41, параграфи 1 и 3 и в член 82.

6. Когато бъдат възстановени правата на заявителя или на притежателя на марката на Общността, той не може да се позове на тези права срещу трето лице, което добросъвестно е пуснало стоки на пазара или е предоставило услуги със знак, идентичен или сходен с марката на Общността, по време на периода между загубата на правата по отношение на заявката или върху марката на Общността и публикуването на вписването за възстановяването на тези права.

7. Трето лице, което може да се позове на разпоредбите на параграф 6, може да направи възражение срещу решението за възстановяване на правата на заявителя или притежателя на марка на Общността, в срок от два месеца, считано от датата на публикуване на вписването на възстановяването на тези права.

8. Настоящият член не засяга правото на държава-членка да предостави *restitutio in integrum* по отношение на сроковете, предвидени в настоящия регламент, които трябва да бъдат спазени по отношение на органите на тази държава.

Член 82

Продължаване на производството

1. Заявителят или притежателят на марка на Общността или някоя друга страна в производство пред Службата, който е пропуснал да спази срок спрямо Службата, може с молба да постигне продължаване на производството, при условие че към момента на молбата пропуснатото действие вече е извършено. Молбата за продължаване на производството е допустима само ако тя бъде представена в рамките на два месеца от изтичането на неспазения срок. Докато не бъде платена таксата за продължаване на производството, молбата не се счита за подадена.

2. Настоящият член не се прилага по отношение на сроковете, определени в член 25, параграф 3, член 27, член 29, параграф 1, член 33, параграф 1, член 36, параграф 2, член 41, член 42, член 47, параграф 3, член 60, член 62, член 65, параграф 5, член 81 и член 112 и по отношение на сроковете, предвидени в настоящия член, и сроковете, определени от регламента за прилагане, относно претенцията за приоритет по смисъла на член 30, за изложбен приоритет по смисъла на член 33 или за предходност по смисъла на член 34 след като заявката е била подадена.

▼B

3. Отделът, който е компетентен да се произнесе относно пропуснатото действие, се произнася по молбата.

4. Ако Службата удовлетвори молбата, се счита, че последствията от неспазването на срока не са настъпили.

5. Ако Службата отхвърли молбата, таксата се възстановява.

Член 83

Позоваване на общите принципи

При липса на процедурни разпоредби в настоящия регламент, в регламента за прилагането, в правилата за таксите или в процедурния правилник на апелативните състави Службата взема предвид общоприетите в тази област принципи в държавите-членки.

Член 84

Погасяване на финансовите задължения

1. Правото на Службата да изисква плащането на такси се погасява след изтичането на четири години, считано от края на календарната година, през която таксата е станала изискуема.

2. Правата срещу Службата във връзка с възстановяването на такси или на надвзети суми се погасяват с четиригодишна давност, считано от края на календарната година, през която е възникнало правото.

3. Срокът, определен в параграфи 1 и 2, се прекъсва в случая, посочен в параграф 1, с поканата за заплащане на таксата, а в случая, посочен в параграф 2, с обоснована писмена молба. Този срок започва да тече отново, считано от датата на неговото прекъсване и изтича най-късно в края на шестгодишен период, изчислен считано от края на календарната година, през която той е започнал да тече първоначално, освен ако междувременно не е бил предявен съдебен иск, за да се претендира това право; в такъв случай срокът изтича най-рано в края на период от една година, изчислен считано от датата, на която решението е придобило сила на пресъдено нещо.

РАЗДЕЛ 2

Разноски

Член 85

Разпределяне на разноските

1. Губещата страна в производство по възражение, производство по отмяна, производство по обявяване на недействителност или производство по обжалване заплаща всички разноски, направени от другата страна, както и, без да се засягат разпоредбите на член 119, параграф 6, всички разноски, направени от нея, за нуждите на производството, включително и пътните разходи и разходите по престоя и възнаграждението на агент, консултант или адвокат, в рамките на тарифите, определени за всяка категория разноски при условията, установени в регламента за прилагане.

2. Въпреки това когато всяка страна печели или губи съответно по един или няколко основни пункта, или ако справедливостта го изисква, отделът по споровете, отделът по отмяна или апелативният състав решават да разпределят разноските по различен начин.

▼B

3. Страната, която слага край на производство чрез оттегляне на заявката за марка на Общността, на възражението, на иска за отмяна или за обявяване на недействителност, или на жалбата, или чрез неподновяването на регистрацията на марката на Общността или чрез отказа от марка на Общността, заплаща таксите, както и разноските, направени от другата страна, както е установено в параграфи 1 и 2.

4. В случай на прекратяване на процедурите разноските се определят по преценка на отдела по споровете, отдела по отмяна или апелативния състав.

5. Когато страните сключат пред отдела по споровете, отдела по отмяна или пред апелативния състав споразумение за разноските, различно от това, получено като резултат от прилагането на предходните параграфи, съответният отдел се съобразява с това споразумение.

6. Отделът по споровете или отделът по отмяна, или апелативният състав определя размера на разноските, които трябва да се възстановят съгласно предходните параграфи, когато разноските се ограничават до таксите, платени на Службата и до разноските за представителството. Във всички останали случаи регистраторът на апелативния състав или член на персонала на отдела по споровете или на отдела по отмяна определя размера на разноските, които ще бъдат възстановявани по молба. Молбата е допустима само в рамките на два месеца от датата, на която решението, предмет на молбата за определяне на разноските, е станало окончателно. Така определеният размер може да бъде преразгледан с решение на отдела по споровете или отдела по отмяна, или апелативния състав по молба, подадена в рамките на предписания срок.

Член 86

Изпълнение на решенията, определящи размера на разноските

1. Всяко окончателно решение на Службата, което определя размера на разноските, подлежи на принудително изпълнение.

2. Принудителното изпълнение се урежда от правилата на гражданския процес в сила в държавата, на чиято територия то се осъществява. Разпореждането за принудително изпълнение се прилага без допълнителен контрол, освен този по проверката на автентичността на решението от националния орган, който правителството на всяка от държавите-членки посочва за тази цел и за който то съобщава на Службата и на Съда.

3. След изпълнението на тези формалности, по искане на съответната страна тя може да пристъпи към принудително изпълнение, като сезира направо компетентния орган съгласно националното законодателство.

4. Принудителното изпълнение може да бъде спряно само въз основа на решение на Съда на Европейските общности. Въпреки това контролът по редовността на изпълнителните мерки е от компетентността на юрисдикциите на съответната страна.

▼B

РАЗДЕЛ 3

Информиране на обществеността и на органите на държавите-членки

Член 87

Регистър на марките на Общността

Службата води регистър, наричан Регистър на марките на Общността, където се вписват означенията, чиято регистрация или посочване са предвидени в настоящия регламент или в регламента за прилагане. Регистърът е отворен за публични проверки.

Член 88

Публична проверка

1. Досиетата относно заявките за марки на Общността, които все още не са публикувани, могат да бъдат отваряни за публична проверка само със съгласието на заявителя.

2. Всеки, който докаже, че заявителят за марка на Общността е потвърдил, че след регистрирането на марката ще се позовава на нея срещу него, може да направи справка в досието преди публикуването на заявката и без съгласието на заявителя.

3. След публикуването на заявката за марка на Общността досиетата за тази заявка и марката, регистрирана въз основа на нея, могат въз основа на молба да бъдат отворени за публична проверка.

4. Въпреки това когато досиетата се отварят за публична проверка в съответствие с параграф 2 или 3, документи от досието могат да бъдат извадени от него, съгласно разпоредбите на регламента за прилагане.

Член 89

Периодични публикации

Службата публикува периодично:

а) *Бюлетин за марките на Общността*, който съдържа вписванията в Регистъра на марките на Общността, както и всички други означения, чието публикуване е предвидено в настоящия регламент или в регламента за прилагане;

б) *Официален вестник*, съдържащ съобщенията и информацията от общ характер от председателя на Службата, както и всяка друга информация относно настоящия регламент и неговото прилагане.

Член 90

Административно сътрудничество

Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент или в националното законодателство, Службата и юрисдикциите или другите компетентни органи на държавите-членки се подпомагат взаимно, въз основа на искане, като си съобщават информация или досиета. Когато Службата съобщава досиета на юрисдикциите, на прокуратурата или на централните служби по индустриална собственост, съобщаването не е предмет на ограниченията, установени в член 88.

▼B

Член 91

Размяна на публикации

1. Службата и централните служби по индустриална собственост на държавите-членки си разменят по молба, за техни собствени нужди и безплатно, един или няколко екземпляра от техните съответни публикации.

2. Службата може да сключи споразумения относно обмена или изпращането на публикации.

РАЗДЕЛ 4

Представителство

Член 92

Общи принципи относно представителството

1. При спазване на разпоредбите на параграф 2 никое лице не е длъжно да бъде представлявано пред Службата.

2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 3, второ изречение, физическите и юридическите лица, които нямат нито постоянен адрес, нито седалище, нито реално и сериозно промишлено или търговско предприятие в Общността, трябва да бъдат представлявани пред Службата в съответствие с член 93, параграф 1 във всички производства, установени от настоящия регламент, освен за подаването на заявка за марка на Общността; регламентът за прилагане може да разреши други изключения.

3. Физическите и юридическите лица, чийто постоянен адрес или седалище или действително и сериозно промишлено или търговско предприятие се намират в Общността, могат да бъдат представлявани пред Службата от свой служител. Служител на юридическо лице, за което се прилага настоящият параграф, може да представлява други юридически лица, които са икономически свързани с първото юридическо лице, дори ако тези други юридически лица нямат нито постоянен адрес, нито седалище, нито действително и сериозно промишлено или търговско предприятие в рамките на Общността.

4. Регламентът за прилагане посочва дали и при какви условия служител трябва да внесе в Службата подписано пълномощно за добавяне към досието.

Член 93

Професионално представителство

1. Представителството на физическите или юридическите лица пред Службата може да бъде осъществявано само:

а) от всеки адвокат, правоспособен на територията на държава-членка, и който има място на стопанска дейност в Общността, ако той може да извършва дейност в рамките на посочената държава като представител по въпросите на марките;

б) от професионални представители, вписани в списъка, поддържан за тази цел от Службата. Регламентът за прилагане посочва дали и при какви условия представителите пред Службата трябва да внесат в Службата подписано пълномощно за добавяне към досието.

▼B

Представителите пред Службата подават пред тази Служба подписано пълномощно, което трябва да бъде добавено към досието, условията за което се посочват в регламента за прилагане.

2. Може да бъде вписано в списъка на професионалните представители всяко физическо лице, което:

а) притежава гражданство на една от държавите-членки;

б) мястото му на стопанска дейност или местоработата му е в Общността;

в) правоспособно е да представлява физически или юридически лица по въпросите на марките пред централната служба за индустриална собственост на държава-членка. Когато в тази държава правоспособността не се подчинява на изискването за специална професионална квалификация, лицата, които подават заявка да бъдат вписани в списъка на Службата и които работят по въпросите, свързани с марките пред централната служба по индустриална собственост на посочената държава, трябва обичайно да са упражнявали тази дейност в продължение най-малко на пет години. Въпреки това лицата, чиято професионална квалификация да представляват физически или юридически лица по въпросите, свързани с марката, пред централната служба по индустриална собственост на една от държавите-членки е официално призната в съответствие с правилата, установени от тази държава, се освобождават от условието да са упражнявали професията.

3. Вписването се извършва въз основа на молба, придружена от удостоверение, издадено от централната служба по индустриална собственост на съответната държава-членка, което посочва, че са изпълнени условията, посочени в параграф 2.

4. Председателят на Службата може да предостави дерогация:

а) по отношение на изискването, посочено в параграф 2, буква в),второ изречение, когато заявителят представи доказателство, че е придобил изискваната квалификация по друг начин;

б) при особени ситуации, от изискването, посочено в параграф 2, буква а).

5. Условията, съгласно които едно лице може да бъде заличено от списъка на професионалните представители, се определят в регламента за прилагане.

ДЯЛ X

КОМПЕТЕНТНОСТ И ПРОЦЕДУРА ОТНОСНО ИСКОВЕТЕ, СВЪРЗАНИ С МАРКИТЕ НА ОБЩНОСТТА

РАЗДЕЛ 1

Прилагане на Регламент (ЕО) № 44/2001

Член 94

Прилагане на Регламент (ЕО) № 44/2001

1. Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, разпоредбите на Регламент (ЕО) № 44/2001 се прилагат по отношение на производствата относно марките на Общността и

▼B

заявките за марки на Общността, както и по отношение на производствата относно едновременно или последователно предявени искове, във връзка с марките на Общността или с националните марки.

2. В случай на производства, които са резултат от исковете, посочени в член 96:

а) членове 2, 4, член 5, точки 1, 3, 4 и 5 и член 31 от Регламент (ЕО) № 44/2001 не се прилагат;

б) членове 23 и 24 от Регламент (ЕО) № 44/2001 се прилагат при ограниченията, предвидени в член 97, параграф 4 от настоящия регламент;

в) разпоредбите на глава II от Регламент (ЕО) № 44/2001, които се прилагат по отношение на лицата, имащи постоянен адрес в държава-членка, се прилагат също и по отношение на лицата, които нямат постоянен адрес в дадена държава-членка, но които имат там предприятие.

РАЗДЕЛ 2

Спорове във връзка с нарушението и валидността на марките на Общността

Член 95

Съдилища за марките на Общността

1. Държавите-членки определят на тяхната територия възможно най-ограничен брой национални първоинстанционни и второинстанционни юрисдикции, наричани по-нататък „съдилища за марките на Общността“, които изпълняват функциите, които са им предоставени съгласно настоящия регламент.

2. Всяка държава-членка съобщава на Комисията в срок от три години, считано от датата на влизането в сила на Регламент (ЕО) № 40/94, списък на съдилищата за марките на Общността, който съдържа данни за техните наименования и тяхната териториална компетентност.

3. Всяко изменение, направено след съобщаването на списъка, посочен в параграф 2, и свързано с броя, наименованието или териториалната компетентност на тези съдилища, се съобщава незабавно от съответната държава-членка на Комисията.

4. Информацията, посочена в параграфи 2 и 3, се нотифицира от Комисията на държавите-членки и се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Докато една държава-членка не е съобщила списъка, както е предвидено в параграф 2, всяко производство, което е резултат от някой от исковете, посочени в член 96, и за което съдилищата на тази държава са компетентни съгласно член 97, се отнася пред съда на тази държава, който би имал териториална и материална компетентност, ако това би било производство, отнасящо се до национална марка, регистрирана в тази държава.

▼B

Член 96

Компетентност при нарушение и валидност

Съдилищата за марките на Общността имат изключителна компетентност:

а) за всички искове за нарушение и, ако националният закон го позволява, при опасност от нарушение на правата върху марки на Общността;

б) за всички искове за констатиране на ненарушение, ако националният закон го позволява;

в) за всички искове, заведени в резултат на обстоятелствата, посочени в член 9, параграф 3, второ изречение;

г) за насрещни искове за отмяна или за обявяване на недействителност на марката на Общността съгласно член 100.

Член 97

Международна компетентност

1. При спазване на разпоредбите на настоящия регламент, както и на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 44/2001, приложими по силата на член 94, производствата въз основа на исковете, посочени в член 96, се разглеждат от съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е постоянният адрес на ответника, или, ако той няма постоянен адрес в една от държавите-членки, в държавата-членка, на чиято територия той има предприятие.

2. Ако ответникът няма нито постоянен адрес, нито предприятие на територията на някоя държава-членка, тези производства се образуват пред съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е постоянният адрес на ищеца, или ако той няма постоянен адрес в една от държавите-членки, в държавата-членка, на чиято територия той има предприятие.

3. Ако нито ответникът, нито ищецът имат постоянен адрес или такова предприятие, тези производства се образуват пред съдилищата на държавата-членка, в която се намира седалището на Службата.

4. Независимо от разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3:

а) член 23 от Регламент (ЕО) № 44/2001 се прилага, ако страните се споразумеят, че друг съд за марките на Общността е компетентният съд;

б) член 24 от Регламент (ЕО) № 44/2001 се прилага, ако ответникът се яви пред друг съд за марките на Общността.

5. Производствата, произтичащи от исковете, посочени в член 96, с изключение на исковете за констатиране на ненарушение на марка на Общността, могат също да бъдат образувани пред съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е било извършено нарушение или има опасност такова да бъде извършено, или на територията на която е било извършено едно от действията, посочени в член 9, параграф 3, второ изречение.

Член 98

Обхват на компетентността

1. Съд за марките на Общността, чиято компетентност се основава на член 97, параграфи 1—4, е компетентен да се произнася относно:

▼B

а) нарушения, извършени или за които съществува опасност да бъдат извършени на територията на която и да е държава-членка;

б) действия по смисъла на член 9, параграф 3, второ изречение, настъпили на територията на която и да е държава-членка.

2. Съдът за марките на Общността, чиято компетентност се основава на член 97, параграф 5, е компетентен да се произнася единствено относно действията, извършени или за които има опасност да бъдат извършени на територията на държавата-членка, на която се намира този съд.

Член 99

Презумпция за валидност — защита по същество

1. Съдилищата за марките на Общността приемат марката на Общността за валидна, освен ако ответникът не оспори валидността ѝ чрез насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност.

2. Валидността на марка на Общността не може да бъде оспорена чрез иск за констатиране на ненарушение.

3. При исковете, посочени в член 96, букви а) и в), възражение за отмяна или за недействителност на марката на Общността, направено не чрез насрещен иск, а по друг начин, е допустимо доколкото ответникът се позовава на това, че правата на притежателя на марката на Общността биха могли да бъдат прекратени поради недостатъчно използване, или че марката на Общността би могла да бъде обявена за недействителна поради съществуването на по-ранно право на ответника.

Член 100

Насрещни искове

1. Насрещният иск за отмяна или за обявяване на недействителност може да се основава само на основанията за отмяна или за недействителност, предвидени в настоящия регламент.

2. Съдът за марките на Общността отхвърля насрещния иск за отмяна или за обявяване на недействителност, ако решение, взето от Службата между същите страни въз основа на иск, имащ същия предмет и същото основание, вече е станало окончателно.

3. Ако насрещният иск е предявен в производство, по което притежателят на марката вече не е страна, той се информира за това и може да встъпи в производството като страна, в съответствие с условията, установени в националното законодателство.

4. Съдът за марките на Общността, пред който е предявен насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителността на марката на Общността, информира Службата за датата, на която този иск е бил предявен. Службата вписва това обстоятелство в Регистъра за марките на Общността.

5. Прилагат се разпоредбите на член 57, параграфи 2—5.

▼B

6. Когато съд за марките на Общността се е произнесъл с решение, придобило сила на пресъдено нещо по насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителността на марка на Общността, копие от решението се изпраща на Службата. Всяка страна може да иска информация относно това предаване. Службата вписва решението в Регистъра на марките на Общността в съответствие с разпоредбите на регламента за прилагане.

7. Съдът за марките на Общността, сезиран с насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност, може да спре производството по иска на притежателя на марката на Общността и след изслушване на другите страни да покани ответника да представи иск за отмяна или за обявяване на недействителност пред Службата, в срока, който той му определи. Ако искът не бъде представен в този срок, производството продължава, а насрещният иск се счита за оттеглен. Прилага се член 104, параграф 3.

Член 101

Приложимо право

1. Съдилищата за марките на Общността прилагат разпоредбите на настоящия регламент.

2. За всички въпроси, които не попадат в приложното поле на настоящия регламент, съдът за марките на Общността прилага своето национално законодателство, включително своето международно частно право.

3. Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, съдът за марките на Общността прилага процедурния правилник, приложим по отношение на същия вид искове относно национална марка в държавата-членка, на територията на която се намира съдът.

Член 102

Санкции

1. Когато съд за марките на Общността констатира, че ответникът е нарушил или е имало опасност от нарушение на правата върху марка на Общността, той се произнася, освен ако има специално основание, за да не действа по този начин, с определение, с което му забранява да продължи действията, които нарушават или създават опасност от нарушение на правата върху марката на Общността. Той взема също така мерки в съответствие с националното законодателство, които са в състояние да гарантират спазването на тази забрана.

2. Освен това съдът за марките на Общността прилага законодателството на държавата-членка, включително нейното международно частно право, в която са били осъществени действията по нарушение или опасността от нарушение.

Член 103

Временни и обезпечителни мерки

1. Временните и обезпечителните мерки, предвидени от закона на държава-членка по отношение на национална марка, могат да бъдат поискани по отношение на марка на Общността или на заявка за марка на Общността от съдебните органи, включително

▼B

от съдилищата за марките на Общността, на тази държава, дори ако по силата на настоящия регламент съдът за марките на Общността на друга държава-членка е компетентен да се произнесе по същество.

2. Съд за марките на Общността, чиято компетентност се основава на член 97, параграфи 1, 2, 3 или 4, е компетентен да постанови временни и обезпечителни мерки, които при условията на всяка процедура, необходима за целите на признаването и изпълнение в съответствие с дял III от Регламент (ЕО) № 44/2001, са приложими на територията на всяка държава-членка. Никоя друга юрисдикция няма такава компетентност.

Член 104

Специфични правила относно свързани искове

1. Освен при наличие на особени причини за продължаване на производството, съд за марките на Общността, сезиран с един от исковете, посочени в член 96, с изключение на иска за констатиране на ненарушение, спира производството, по своя инициатива, след изслушване на страните, или по искане на една от страните и след изслушване на другите страни, когато валидността на марката на Общността е вече оспорена пред друг съд за марките на Общността с насрещен иск, или когато иск за отмяна или за обявяване на недействителност е бил подаден пред Службата.

2. Службата, освен при наличие на особени причини за продължаване на производството, сезирана с иск за отмяна или за обявяване на недействителност, спира производството, по своя инициатива след изслушване на страните или по искане на една от страните и след изслушване на другите страни, когато валидността на марката на Общността е вече оспорена пред съд за марките на Общността с насрещен иск пред съда за марките на Общността. Въпреки това ако една от страните в процеса пред съда за марките на Общността поиска това, съдът може, след изслушване на другите страни в това производство, да спре производството. В този случай Службата продължава висящото пред нея производство.

3. Съдът за марките на Общността, който спре производството, може да разпореди временни и обезпечителни мерки за времето на спиране.

Член 105

Компетентност на второинстанционните съдилища за марките на Общността — обжалване пред касационен съд

1. Решенията на първоинстанционните съдилища за марките на Общността, произнесени по производства, образувани въз основа на исковете, посочени в член 96, подлежат на обжалване пред второинстанционните съдилища за марките на Общността.

2. Условията, при които може да бъде подадена жалба пред второинстанционен съд за марките на Общността, се определят от националното законодателство на държавата-членка, на територията на която се намира този съд.

3. Разпоредбите на националното законодателство относно обжалването пред касационен съд се прилагат по отношение на решенията на второинстанционните съдилища за марките на Общността.

▼B

РАЗДЕЛ 3

Други спорове относно марките на Общността

Член 106

Допълнителни разпоредби относно компетентността на националните съдилища, които не са съдилища за марките на Общността

1. В държавата-членка, чиито съдилища имат компетентност съгласно член 94, параграф 1, искове, различни от тези, посочени в член 96, се предявяват пред съдилищата, които биха имали териториална и материална компетентност, ако би ставало въпрос за искове относно национални марки, регистрирани в тази държава.

2. Когато по силата на член 94, параграф 1 и на параграф 1 от настоящия член нито един съд не е компетентен да разгледа иск, различен от посочените в член 96 и отнасящ се до марката на Общността, този иск може да бъде предявен пред съдилищата на държавата-членка, в която се намира седалището на Службата.

Член 107

Задължение на националния съд

Националният съд, сезиран с иск, различен от посочените в член 96 и отнасящ се до марка на Общността, трябва да разглежда тази марка като валидна.

РАЗДЕЛ 4

Преходна разпоредба

Член 108

Преходна разпоредба относно прилагането на Регламент (ЕО) № 44/2001

Разпоредбите на Регламент (ЕО) № 44/2001, приложими по силата на предходните членове, имат действие по отношение на която и да е държава-членка само в текста на посочения регламент, който е в сила по отношение на тази държава в даден момент.

ДЯЛ XI

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЗАКОНОДАТЕЛСТВАТА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

РАЗДЕЛ 1

Граждански искове, основани на повече марки

Член 109

Едновременно и последователно предявени граждански искове, основани на марки на Общността и на национални марки

1. Когато исковете за нарушение са заведени на едно и също основание между същите страни пред юрисдикциите на различни държави-членки, сезирани едната въз основа на марка на Общността, а другата въз основа на национална марка:

▼B

а) юрисдикцията, сезирана втора, трябва служебно да се откаже от компетентност в полза на първата сезирана юрисдикция, когато въпросните марки са идентични и валидни за идентични стоки или услуги. Юрисдикцията, която би трябвало да се откаже от компетентност, може да спре производството, ако компетентността на другата юрисдикция бъде оспорена;

б) юрисдикцията, сезирана втора, може да спре производството, когато въпросните марки са идентични и валидни за сходни стоки или услуги, както и когато съответните марки са сходни и валидни за идентични или сходни стоки или услуги.

2. Юрисдикцията, сезирана с иск за нарушение въз основа на марка на Общността, отхвърля иска, ако въз основа на същите факти е било постановено окончателно решение по същество между същите страни въз основа на идентичната национална марка, валидна за идентичните стоки или услуги.

3. Юрисдикцията, сезирана с иск за нарушение въз основа на национална марка, отхвърля иска, ако въз основа на същите факти е било постановено окончателно решение по същество между същите страни въз основа на идентична марка на Общността, валидна за идентични стоки или услуги.

4. Параграфи 1, 2 и 3 не се прилагат по отношение на временни и обезпечителни мерки.

РАЗДЕЛ 2

Прилагане на националното законодателство за целите на забраната за използване на марки на Общността

Член 110

Забрана за използване на марките на Общността

1. Освен ако не е предвидено друго, настоящият регламент не засяга правото, съществуващо по силата на законодателството на държавите-членки, за завеждане на иск за нарушение на по-ранни права по смисъла на член 8 или на член 53, параграф 2, срещу използването на последваща марка на Общността. Искове за нарушение на по-ранни права по смисъла на член 8, параграфи 2 и 4, въпреки това не могат вече да бъдат предявявани, когато притежателят на предходното право не може повече, по силата на член 54, параграф 2, да иска обявяване на недействителността на марката на Общността.

2. Освен ако не е предвидено друго, настоящият регламент не засяга правото да бъдат предявени, въз основа на гражданското, административното или наказателното право на една държава-членка, или въз основа на разпоредбите на законодателството на Общността, искове, имащи за предмет забраната на използването на марка на Общността, доколкото може да бъде направено позоваване на законодателството на тази държава-членка или законодателството на Общността, за да бъде забранено използването на националната марка.

Член 111

По-ранни права с местен обхват

1. Притежателят на по-ранно право с местен обхват може да се противопостави на използването на марката на Общността на територията, където неговото право е защитено, доколкото законодателството на съответната държава-членка позволява това.

▼B

2. Параграф 1 спира да се прилага, ако притежателят на по-ранно право е търпял използването на марката на Общността на територията, където неговото право е защитено, за период от пет последователни години, като е знаел за това използване, освен ако подаването на заявката за марка на Общността е било направено недобросъвестно.

3. Притежателят на марката на Общността не може да се противопостави на използването на правото, посочено в параграф 1, дори ако това право не може да бъде противопоставено на марката на Общността.

РАЗДЕЛ 3

Преобразуване в заявка за национална марка

Член 112

Молба за започване на национална процедура

1. Заявителят или притежателят на марка на Общността може да поиска преобразуването на заявката за марка на Общността или на марка на Общността в заявка за национална марка:

а) доколкото заявката за марка на Общността е отхвърлена, оттеглена или се счита за оттеглена;

б) доколкото марката на Общността спре да има действие.

2. Преобразуване не се осъществява:

а) когато правата на притежателят на марката на Общността са били прекратени поради неизползване на тази марка, освен ако в държавата-членка, за която се иска преобразуването, марката на Общността не е била използвана по начин, който представлява реално използване по смисъла на законодателството на тази държава-членка;

б) с оглед защитата в държава-членка, където, съгласно решението на Службата или на национална юрисдикция, за заявката или марката на Общността е налице някое от основанията за отказ от регистрация, за отмяна или недействителност.

3. Заявката за национална марка резултат от преобразуване на заявка за марка на Общността или марка на Общността се ползва в съответната държава-членка от датата на подаване или от датата на приоритет на тази заявка или марка и, когато е уместно, от предходност на марка на тази държава, предявена в съответствие с член 34 или 35.

4. В случаите когато заявката за марка на Общността се счита за оттеглена, Службата изпраща на заявителя съобщение, определящо му срок от три месеца, считано от датата на това съобщение, за подаване на молба за преобразуване.

5. Когато заявката за марка на Общността е оттеглена или марката на Общността спре да има действие в резултат на регистриране на отказ от нея или в резултат на неподновяване на регистрацията, молбата за преобразуване се подава в рамките на три месеца, считано от датата, на която заявката за марка на Общността е била оттеглена или на която марката на Общността е спряла да има действие.

▼B

6. Когато заявката за марка на Общността е отхвърлена с решение на Службата, или тогава когато марката на Общността спре да има действие в резултат на решение на Службата или на съд за марките на Общността, молбата за преобразуване се подава в рамките на три месеца, считано от датата, на която това решение е придобило сила на пресъдено нещо.

7. Разпоредбата на член 32 спира да поражда действие, ако молбата не бъде представена в установения срок.

Член 113

Представяне, публикуване и предаване на молбата за преобразуване

1. Молбата за преобразуване се подава в Службата; държавите-членки, които молителят счита, че трябва да се ангажират с процедурата по регистрация на национална марка, се посочват в молбата. Молбата се счита за подадена след заплащането на таксата за преобразуване.

2. Ако заявката за марка на Общността е била публикувана, получаването на молбата за преобразуване се отбелязва, според случая, в Регистъра за марките на Общността и тази молба се публикува.

3. Службата проверява дали исканото преобразуване отговаря на условията на настоящия регламент, и по-специално на член 112, параграфи 1, 2, 4, 5 и 6 и параграф 1 от настоящия член, заедно с формалните условия, определени в регламента за прилагане. Ако тези условия са изпълнени, Службата изпраща молбата за преобразуване до службите за индустриална собственост на държавите-членки, посочени в нея.

Член 114

Формални изисквания за преобразуване

1. Всяка централна служба за индустриална собственост, на която е изпратена молба за преобразуване, може да получи от Службата всякаква допълнителна информация относно молбата, позволяваща на тази служба да вземе решение относно националната марка, получаваща се в резултат на преобразуването.

2. Заявката или марката на Общността, препратена в съответствие с член 113, не може по отношение на формата ѝ да се подчинява от националното законодателство на условия, различни от тези, които са предвидени в настоящия регламент или от регламента за прилагане или на допълнителни условия.

3. Централната служба по индустриална собственост, на която е предадена молбата, може да изиска, в срок, който не може да бъде по-малък от два месеца, от заявителя:

а) да заплати националната такса за подаване на заявка;

б) да представи превод на молбата и на приложените към нея документи, на един от официалните езици на съответната държава;

▼B

в) да посочи адрес за кореспонденция във въпросната държава;

г) да предостави изображение на марката в толкова екземпляри, в колкото е предвидено от въпросната държава.

ДЯЛ XII

СЛУЖБАТА

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби

Член 115

Правен статут

1. Службата е орган на Общността. Тя притежава правосубектност.

2. Във всяка държава-членка тя се ползва с най-широката правоспособност, която може да бъде предоставена на юридическите лица съгласно националното законодателство; по-специално тя може да придобива или да се разпорежда с недвижимо или движимо имущество и може да участва като страна в съдебни производства.

3. Службата се представлява от своя председател.

Член 116

Персонал

1. Без да се засяга прилагането на член 136 по отношение на членовете на апелативните състави, Правилникът за длъжностните лица на Европейските общности, наричан по-нататък „правилникът“, Условията за работа на другите служители на Европейските общности и правилата за прилагането им, приети с общо споразумение между институциите на Европейските общности се прилагат по отношение на персонала на Службата.

2. Без да се засяга член 125, правомощията, предоставени на всяка институция от Правилника и Условията за работа на другите служители се упражняват от Службата по отношение на персонала ѝ.

Член 117

Привилегии и имунитети

Протоколът за привилегиите и имунитетите на Европейските общности се прилага по отношение на Службата.

Член 118

Отговорност

1. Договорната отговорност на Службата се урежда от закона, приложим към съответния договор.

2. Съдът на Европейските общности е компетентен да се произнесе по силата на арбитражна клауза, която се съдържа в договор, сключен от Службата.

▼B

3. По отношение на извъндоговорната отговорност Службата, в съответствие с основните принципи, общи за законодателствата на държавите-членки, възстановява вредите, причинени от нейните отдели или от нейните служители при изпълнение на функциите им.

4. Съдът е компетентен да разглежда споровете относно възстановяването на вредите, посочени в параграф 3.

5. Личната отговорност на служителите по отношение на Службата се урежда от разпоредбите, дадени в Правилника или Условията за работа, които се прилагат по отношение на тях.

Член 119

Езици

1. Заявки за марка на Общността се подават на един от официалните езици на Европейската общност.

2. Езиците на Службата са английски, френски, немски, италиански и испански.

3. Заявителят трябва да посочи втори език, който е език на Службата и чието използване той приема, като възможен език, при производства по възражение, отмяна или обявяване на недействителност.

Ако заявката е подадена на език, който не е един от езиците на Службата, Службата осигурява превод на заявката, както е описано в член 26, параграф 1, на езика, посочен от заявителя.

4. Когато заявителят на марка на Общността е единствената страна в производство пред Службата, процедурният език е езикът, използван за подаване на заявката за марка на Общността. Ако подаването е било направено на език, различен от езиците на Службата, Службата може да изпрати писмени съобщения на заявителя на втория език, посочен от него в заявката.

5. Възражението и искането за отмяна или за обявяване на недействителност се подават на един от езиците на Службата.

6. Ако езикът, избран в съответствие с параграф 5 за възражението или за искането за отмяна или за обявяване на недействителност, е езикът на заявката за марка на Общността или вторият език, посочен при подаването на тази заявка, този език е процедурният език.

Ако избраният език в съответствие с параграф 5 за възражението или за искането за отмяна или за обявяване на недействителност, не е нито езикът на заявката за марка на Общността, нито вторият език, посочен при подаването на тази заявка, възразяващият или искащият отмяната или обявяването на недействителност трябва да представи за своя сметка превод на своето искане или на езика на заявката за марка, при условие че това е един от езиците на Службата, или на втория език посочен при подаването на заявката. Преводът се представя в срока, предвиден от регламента за прилагане. Езикът, на който искането е било преведено, става тогава процедурен език.

▼B

7. Страните в производството по възражение, отмяна, обявяване на недействителност и по обжалване могат да се договорят за друг официален език на Европейската общност, който да бъде процедурният език.

Член 120

Публикуване и вписвания в регистъра

1. Заявка за марка на Общността, както е описано в член 26, параграф 1 и цялата останала информация, чието публикуване е предписано от настоящия регламент или от регламента за прилагане, се публикуват на всички официални езици на Европейската общност.

2. Всички вписвания в Регистъра на марките на Общността се правят на всички официални езици на Европейската общност.

3. В случай на съмнение текстът на езика на Службата, на който е подадена заявката, е автентичен. Ако заявката е подадена на официален език на Европейската общност, различен от езиците на Службата, текстът, изготвен на втория език, посочен от заявителя, е автентичен.

Член 121

Преводаческите услуги, необходими за функционирането на Службата, се предоставят от Центъра за преводи за органите на Европейския съюз.

Член 122

Контрол за законност

1. Комисията проверява законността на актовете на председателя на Службата, по отношение на които законодателството на Общността не предвижда проверка за законност от друг орган, както и актовете на бюджетния комитет, създаден в рамките на Службата в съответствие с член 138.

2. Тя изисква изменението или отмяната на всички незаконни актове, посочени в параграф 1.

3. Всеки акт, посочен в параграф 1, изричен или мълчалив, може да бъде изпратен на Комисията от всяка държава-членка или от всяко трето лице пряко и лично засегнато, с оглед контрола на законността. Комисията трябва да бъде сезирана в срок от един месец, считано от деня, в който за първи път заинтересуваният е узнал за съответния акт. Комисията взема решение в тримесечен срок. Липсата на решение в този срок е равнозначна на мълчалив отказ.

Член 123

Достъп до документи

1. Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията ([1]) се прилага по отношение на документи, съхранявани от Службата.

([1]) ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

▼B

2. Административният съвет приема практически условия за прилагането на Регламент (ЕО) № 1049/2001 с оглед на настоящия регламент.

3. Решения, взети от Службата съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да бъдат предмет на жалба пред омбудсмана или пред Съда на Европейските общности съгласно условията, предвидени съответно в членове 195 и 230 от Договора.

РАЗДЕЛ 2

Ръководство на Службата

Член 124

Правомощия на председателя

1. Службата се ръководи от председател.

2. За тази цел председателят има посочените по-долу правомощия:

а) той взема всички необходими мерки, включително приемане на вътрешни административни инструкции и публикуването на съобщения, за да гарантира доброто функциониране на Службата;

б) той може да представя на Комисията всякакви предложения за изменение на настоящия регламент, на регламента за прилагане, на процедурния правилник на апелативните състави и на правилата за таксите, както и всички други правила, отнасящи се до марката на Общността, след консултация с административния съвет и, когато става въпрос за правилата за таксите и бюджетните разпоредби на настоящия регламент, с бюджетния комитет;

в) той изготвя прогнозата за приходите и разходите на Службата и изпълнява бюджета;

г) всяка година той представя на Комисията, на Европейския парламент и на административния съвет доклад за дейността;

д) той упражнява, по отношение на персонала, правомощията, предвидени в член 116, параграф 2;

е) той може да делегира правомощията си.

3. Председателят се подпомага от един или няколко заместник-председатели. В случай на отсъствие на председателя или когато е възпрепятстван, заместник-председателят или един от заместник-председателите изпълнява функциите му по реда, определен от административния съвет.

Член 125

Назначаване на висши служители

1. Председателят на Службата се назначава от Съвета въз основа на списък от максимум трима кандидати, изготвен от управителния съвет. Той се освобождава от Съвета по предложение на административния съвет.

2. Продължителността на мандата на председателя е максимум пет години. Този мандат е подновяем.

▼B

3. Заместник-председателят или заместник-председателите на Службата се назначават и освобождават по реда, предвиден в параграф 1, след изслушване на председателя.

4. Съветът упражнява дисциплинарната власт по отношение на служителите, посочени в параграфи 1 и 3 от настоящия член.

РАЗДЕЛ 3

Административен съвет

Член 126

Създаване и компетентност

1. В рамките на Службата се създава административен съвет. Без да се засягат правомощията, предоставени на бюджетния комитет в раздел 5 — Бюджет и финансов контрол, административният съвет има посочените по-долу правомощия.

2. Административния съвет съставя списъците на кандидатите, предвидени в член 125.

3. Той съветва председателя по въпросите, попадащи в компетентността на Службата.

4. Бива консултиран преди приемането на насоките относно практическото изследване на Службата, както и в другите случаи, предвидени в настоящия регламент.

5. Той може да представя становища и да иска информация от председателя и от Комисията, ако прецени, че това е необходимо.

Член 127

Състав

1. Административният съвет се състои от по един представител на всяка държава-членка и от един представител на Комисията, както и от техните заместници.

2. Членовете на административния съвет могат да бъдат подпомагани от съветници или от експерти в рамките, предвидени в неговия процедурен правилник.

Член 128

Председателство

1. Административният съвет избира измежду членовете си председател и заместник-председател. Заместник-председателят замества по право председателя, когато той е възпрепятстван.

2. Продължителността на мандата на председателя и на заместник-председателя е три години. Този мандат е подновяем.

Член 129

Заседания

1. Административния съвет се свиква от своя председател.

2. Председателят на Службата участва в заседанията, освен ако административният съвет не реши друго.

▼B

3. Административният съвет провежда редовно заседание един път годишно; освен това той заседава по инициатива на своя председател или по искане на Комисията или на една трета от държавите-членки.

4. Административният съвет приема свой процедурен правилник.

5. Административният съвет взема решения с обикновено мнозинство на представителите на държавите-членки. Въпреки това решенията, които управителният съвет е компетентен да вземе по силата на член 125, параграфи 1 и 3, изискват мнозинство от три четвърти на представителите на държавите-членки. Всяка държава-членка има само един глас.

6. Административният съвет може да покани наблюдатели да присъстват на неговите заседания.

7. Секретариатът на административния съвет се осъществява от Службата.

РАЗДЕЛ 4

Прилагане на процедурите

Член 130

Компетентност

Компетентни да вземат всякакви решения в рамките на процедурите, установени в настоящия регламент, са:

а) проверителите;

б) отделите по споровете;

в) отделът по администрирането на марките и по правните въпроси;

г) отделите по отмяна;

д) апелативните състави.

Член 131

Проверители

Проверителят е компетентен да взема от името на Службата всякакви решения по заявки за регистрация на марка на Общността, включително и по въпросите, посочени в членове 36, 37 и 68, освен и доколкото е компетентен отделът по споровете.

Член 132

Отдел по споровете

1. Отделът по споровете е компетентен да взема от името на Службата всякакви решения относно възражение срещу заявка за регистрация на марка на Общността.

2. Решенията на отдела по споровете се вземат от тричленни състави. Поне един от членовете е юрист. В някои специфични случаи, предвидени в регламента за прилагане, решенията се вземат от един-единствен член.

▼B

Член 133

Отдел по администрирането на марките и по правните въпроси

1. Отделът по администрирането на марките и по правните въпроси е компетентен да взема всички решения, които се изискват от настоящия регламент и които не попадат в рамките на компетентност на проверител, на отдел по споровете или на отдел по отмяна. Той е компетентен по-специално за всички решения относно вписванията, които трябва да се направят в Регистъра за марки на Общността.

2. Той е също компетентен да поддържа списъка с професионалните представители, посочен в член 93.

3. Решенията на отдела се вземат от един член.

Член 134

Отдели по отмяна

1. Всеки отдел по отмяна е компетентен да взема всякакви решения относно исковете за отмяна или за обявяване на недействителността на марката на Общността.

2. Решенията на отдела по отмяна се вземат от тричленни състави. Поне един от членовете е юрист. В някои специфични случаи, предвидени в регламента за прилагане, решенията се вземат от един-единствен член.

Член 135

Апелативни състави

1. Апелативните състави са компетентни да вземат решения по жалбите, подадени срещу решенията на проверителите, на отделите по споровете, на отдела по администрирането на марките и по правните въпроси, и на отделите по отмяна.

2. Решенията на апелативните състави се вземат в състав от трима членове. Поне двама от тези членове са юристи. В някои специфични случаи решенията се вземат от разширен състав, председателстван от председателя на апелативните състави, или от един-единствен член, който трябва да е юрист.

3. За да се определят специалните случаи, които са от компетентността на разширения състав, следва да се вземе предвид юридическата сложност, важността на случая или специалните обстоятелства, които оправдават това. Такива случаи могат да бъдат отнесени за разглеждане до разширения състав:

а) от органа на апелативните състави, създаден в съответствие с процедурния правилник на съставите, посочен в член 162, параграф 3, или

б) от състава, който се занимава със случая.

4. Съставът на разширения състав и правилата относно сезирането му се установяват съгласно процедурния правилник на съставите, посочен в член 162, параграф 3.

▼B

5. За да се определи кои конкретни случаи попадат в компетентността на един член, следва да се вземе предвид липсата на сложност на повдигнатите юридически или фактически въпроси, ограниченото значение на конкретния случай или отсъствието на други конкретни обстоятелства. Решението да се възложи случая на един-единствен член в посочените случаи се взема от състава, който се занимава със случая. Допълнителни условия се установяват в процедурния правилник на съставите, посочен в член 162, параграф 3.

Член 136

Независимост на членовете на апелативните състави

1. Председателят на апелативните състави и председателите на съставите се назначават за срок от пет години в съответствие с процедурата, предвидена в член 125, за назначаването на председателя на Службата. Те не могат да бъдат отстранени от длъжността си по време на този срок, освен ако няма сериозни основания за такова отстраняване и ако Съдът на Европейските общности, сезиран от назначилата ги институция, не вземе решение в този смисъл. Мандатът на председателя на апелативните състави и на председателите на съставите може да бъде подновен за допълнителни периоди от по пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат.

Председателят на апелативните състави, по-специално, има управленчески и организационни правомощия главно да:

а) председателства органа на апелативните състави, отговарящ за определянето на правилата и организирането на работата на съставите, който е предвиден в процедурния правилник на съставите, посочен в член 162, параграф 3;

б) осигурява изпълнението на решенията на органа;

в) разпределя дела към даден състав въз основа на обективни критерии, определени от органа на апелативните състави;

г) изпраща на председателя на Службата информация за необходимите на съставите разходи с оглед на това да се съставят прогнози за разходите.

Председателят на апелативните състави председателства разширения състав.

Допълнителни условия се установяват в процедурния правилник на съставите, посочен в член 162, параграф 3.

2. Членовете на апелативните състави се назначават от административния съвет за срок от пет години. Техният мандат може да бъде подновен за допълнителни периоди от по пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат.

3. Членовете на апелативните състави не могат да бъдат отстранявани от длъжност, освен ако няма сериозни основания за такова отстраняване и ако Съдът на Европейските общности, сезиран от административния съвет по предложение на председателя на апелативните състави, след консултация с председателя на състава, към който въпросният член принадлежи, не вземе решение в този смисъл.

▼B

4. Председателят на апелативните състави и председателят на всеки състав, както и членовете на апелативните състави са независими. В своите решения те не са обвързани с никакви инструкции.

5. Председателят на апелативните състави, председателят на всеки състав и членовете на апелативните състави не могат да бъдат проверители или членове на отдела по споровете, отдела по администрирането на марките и по правните въпроси или отделите по отмяна.

Член 137

Изключване и отвод

1. Проверителите и членовете на отделите, създадени в рамките на Службата и на апелативните състави, не могат да участват в решаването на един случай, ако те имат личен интерес или ако са участвали в него по-рано в качеството си на представители на една от страните. Двама от тримата членове на един отдел по споровете не трябва да са участвали в разглеждането на искането. Членовете на отдела по отмяна не могат да участват в решаването на един случай, ако са участвали при вземането на окончателното решение по този случай в рамките на производството по регистрация на марката или на производството по възражение. Членовете на апелативните състави не могат да участват в производство по обжалване, ако са участвали при вземане на решението, което е предмет на обжалване.

2. Ако поради една от причините, посочени в параграф 1 или поради каквито и да е други съображения, член на отдел или на апелативен състав прецени, че не може да участва в решаването на един случай, той предупреждава за това отдела или състава.

3. На проверителите и членовете на отделите или на апелативните състави може да бъде направен отвод от всяка страна по една от причините, посочени в параграф 1 или ако те могат да бъдат заподозрени в пристрастност. Отводът не се приема, ако съответната страна е предприела процедурни действия, независимо че вече е знаела за основанието за отвод. Отводът не може да се основава на националността на проверителите или на членовете.

4. Отделите и апелативните състави заседават в случаите, посочени в параграфи 2 и 3, без участието на въпросния член. За вземането на това решение членът, който се въздържа или на който е направен отвод, се замества в отдела или в апелативния състав от своя заместник.

РАЗДЕЛ 5

Бюджет и финансов контрол

Член 138

Бюджетен комитет

1. В рамките на Службата се създава бюджетен комитет. Бюджетният комитет има правомощията, които са му предоставени в настоящия раздел, както и в член 38, параграф 4.

2. Член 126, параграф 6, членове 127, 128, член 129, параграфи 1—4, 6 и 7 се прилагат по отношение на бюджетния комитет.

▼B

3. Бюджетният комитет взема решенията си с обикновено мнозинство на представителите на държавите-членки. Въпреки това решенията, които бюджетният комитет е компетентен да взема по силата на член 38, параграф 4, член 140, параграф 3 и на член 143, изискват мнозинство от три четвърти от представителите на държавите-членки. В двата случая всяка държава-членка разполага само с един глас.

Член 139

Бюджет

1. За всички приходи и разходи на Службата се изготвя прогноза за всяка финансова година, която съвпада с календарната година, и се включват в бюджета на Службата.

2. Приходите и разходите в бюджета са балансирани.

3. Приходите включват, без да се засягат други видове доходи, общо платими такси съгласно правилата за таксите, общо платими такси съгласно Мадридския протокол, посочен в член 140 за международна регистрация, посочваща Европейската общност, както и други плащания, извършени към договарящи страни по Мадридския протокол, общо платими такси съгласно Женевския акт, посочен в член 106в от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 г. относно промишления дизайн на Общността ([1]) за международна регистрация, посочваща Европейската общност, и други плащания към договарящи страни по Женевския акт и, в необходимата степен, субсидия, вписана в конкретен бюджетен ред от общия бюджет на Европейските общности, раздел Комисия.

Член 140

Изготвяне на бюджета

1. Всяка година председателят изготвя прогноза за приходите и за разходите на Службата за следващата финансова година и го предава на бюджетния комитет заедно с щатното разписание най-късно до 31 март всяка година.

2. Доколкото проектобюджетът предвижда субсидия от Общността, бюджетният комитет предава незабавно този проект на Комисията, която го предава на бюджетния орган на Общностите. Комисията може да приложи към него становище, включващо различаващи се предвиждания.

3. Бюджетният комитет приема бюджета, който включва също и щатното разписание на Службата. Доколкото проектобюджетът включва субсидия от общия бюджет на Общностите, бюджетът на Службата, според случая, се коригира.

Член 141

Одит и контрол

1. В рамките на Службата се създава функция на вътрешен одит, която се изпълнява в съответствие със съответните международни стандарти. Назначеният от председателя вътрешен одитор е отговорен пред него за проверяване на доброто функциониране на системите и процедурите за изпълнение на бюджета на Службата.

([1]) ОВ L 3, 5.1.2002 г., стр. 1.

▼B

2. Вътрешният одитор съветва председателя за това как да се справя с рисковете, като издава независими становища относно качеството на системите за управление и контрол и като издава препоръки за подобряване на условията за осъществяване на дейността и за насърчаване на доброто финансово управление.

3. Отговорността за въвеждане в употреба на системи и процедури за вътрешен контрол, адаптирани за изпълнението на неговите задачи, е отговорност на разпоредителя.

Член 142

Проверка на сметките

1. Всяка година най-късно до 31 март председателят предава на Комисията, на Европейския парламент, на бюджетния комитет и на Сметната палата отчета за всички приходи и разходи на Службата за изтеклата финансова година. Сметната палата ги проверява в съответствие с член 248 от Договора.

2. Бюджетният комитет освобождава председателя на Службата от отговорност за изпълнението на бюджета.

Член 143

Финансови разпоредби

Бюджетният комитет приема, след консултация с Комисията и Сметната палата на Европейските общности, вътрешните финансови разпоредби, уточняващи по-специално процедурите за изготвяне и изпълнение на бюджета на Службата. Финансовите разпоредби се ръководят, доколкото това е съвместимо с оглед особеностите на Службата, от финансовите правила, приети за други структури, създадени в Общността.

Член 144

Правила за таксите

1. Правилата за таксите определят размера на таксите и начина на тяхното събиране.

2. Размерът на таксите се определя по такъв начин, че приходите, идващи от тях, да дават възможност по принцип бюджетът на Службата да бъде балансиран.

3. Правилата за таксите се приемат и изменят в съответствие с процедурата, посочена в член 163, параграф 2.

ДЯЛ XIII

МЕЖДУНАРОДНА РЕГИСТРАЦИЯ НА ТЪРГОВСКИ МАРКИ

РАЗДЕЛ I

Общи разпоредби

Член 145

Приложими разпоредби

Освен ако настоящият дял не предвижда друго, настоящият регламент и неговите регламенти за прилагане се прилагат по отношение на всяка заявка за международна регистрация

▼B

съгласно Протокола за Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, приет в Мадрид на 27 юни 1989 г. (наричани по-нататък съответно „международна заявка“ и „Мадридския протокол“), въз основа на заявка за марка на Общността или въз основа на марка на Общността, както и по отношение на посочващи Европейската общност регистрации на марки в международния регистър, поддържан от Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост (наричани по-нататък съответно „международна регистрация“ и „Международно бюро“).

РАЗДЕЛ 2

Международна регистрация въз основа на заявки за марка на Общността и въз основа на марки на Общността

Член 146

Подаване на международна заявка

1. Международни заявки по смисъла на член 3 от Мадридския протокол въз основа на заявка за марка на Общността или въз основа на марка на Общността се подават в Службата.

2. Когато дадена международна заявка бъде подадена, преди марката, на която ще се базира международната регистрация, да е регистрирана като марка на Общността, заявителят на международната регистрация трябва да посочи дали международната регистрация да се базира на заявка или на регистрация на марка на Общността. Когато международната регистрация ще се базира на марка на Общността, след като тя бъде регистрирана, ще се счита, че международната заявка е била получена в Службата на датата на регистрирането на марката на Общността.

Член 147

Форма и съдържание на международната заявка

1. Международната заявка се подава на един от официалните езици на Европейската общност, като се използва формуляр, предоставен от Службата. Освен ако при подаването на международната заявка заявителят не посочи в този формуляр друг език, Службата ще води кореспонденцията със заявителя на езика, на който е подадена заявката, в стандартна форма.

2. Ако международната заявка бъде подадена на език, който не е от езиците, разрешени съгласно Мадридския протокол, заявителят трябва да посочи втори език, който е сред тези езици. Този втори език ще бъде езикът, на който Службата ще внесе международната заявка в Международното бюро.

3. Когато международната заявка е подадена на език, различен от езиците, разрешени съгласно Мадридския протокол за подаването на международни заявки, заявителят може да предостави превод на списъка със стоки или услуги на езика, на който международната заявка ще бъде внесена в Международното бюро съгласно параграф 2.

4. Службата препраща международната заявка на Международното бюро в най-кратък срок.

▼B

5. Подаването на международна заявка ще изисква плащане на такса на Службата. В случаите, посочени в член 146, параграф 2, второто изречение, таксата е дължима от датата на регистрацията на марката на Общността. Дотогава докато изискваната такса не бъде заплатена, се счита, че заявката не е била подадена.

6. Международната заявка трябва да отговаря на условията, установени в регламента за прилагане.

Член 148

Вписване в досиетата и в регистъра

1. Датата и номерът на международна регистрация, основаваща се на заявка за марка на Общността, се отразяват в досието на тази заявка. Когато заявката има за резултат марка на Общността, датата и номерът на международната регистрация се вписват в регистъра.

2. Датата и номерът на международната регистрация, основаваща се на марка на Общността, се вписват в регистъра.

Член 149

Молба за териториално разширяване след международната регистрация

Молба за териториално разширяване, направена след международната регистрация съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, може да бъде внесена чрез посредничеството на Службата. Молбата трябва да бъде внесена на езика, на който е била подадена международната заявка съгласно член 147.

Член 150

Международни такси

Всички такси, дължими на Международното бюро съгласно Мадридския протокол, се плащат директно на Международното бюро.

РАЗДЕЛ 3

Международни регистрации, посочващи Европейската общност

Член 151

Действие на международните регистрации, посочващи Европейската общност

1. Международната регистрация, посочваща Европейската общност, считано от датата на регистрация, посочена в член 3, параграф 4 от Мадридския протокол или от датата на последващо удължаване на посочването на Европейската общност, предвидено в член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, има същото действие както заявка за марка на Общността.

2. Ако никакъв отказ не е бил нотифициран по силата на член 5, параграфи 1 и 2 от Мадридския протокол или ако такъв евентуален отказ е бил оттеглен, считано от посочената в параграф 1 дата, международната регистрация на марка, посочваща Европейската общност, има същото действие както регистрацията на марка като марка на Общността.

▼B

3. За целите на член 9, параграф 3 публикуването на сведения за международната регистрация, посочваща Европейската общност, предвидени в член 152, параграф 1, замества публикуването на заявка за марка на Общността, а публикуването, предвидено в член 152, параграф 2, замества публикуването на регистрацията на марка на Общността.

Член 152

Публикуване

1. Службата публикува датата на регистрацията на марката, посочваща Европейската общност съгласно член 3, параграф 4 от Мадридския протокол, или датата на последващо удължаване на посочването на Европейската общност съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, езика, на който е подадена международната заявка, и посочения от заявителя втори език, номера на международната регистрация и датата на публикуването на тази регистрация в издавания от Международното бюро вестник, възпроизвеждане на марката и номерата на класовете на стоки и услуги, по отношение на които се търси защита.

2. Ако никакъв отказ на защита на международна регистрация, посочваща Европейската общност, не е бил нотифициран по силата на член 5, параграфи 1 и 2 от Мадридския протокол или ако евентуален такъв отказ е бил оттеглен, Службата публикува този факт заедно с номера на международната регистрация и, когато това е приложимо, датата на публикуване на тази регистрация във вестника, публикуван от Международното бюро.

Член 153

Предходност на марка

1. Заявителят на международна регистрация, посочваща Европейската общност, може да претендира в международната заявка предходност на по-ранна марка, регистрирана в държава-членка, включително марка, регистрирана на територията на страните от Бенелюкс, или марка, която е предмет на международна регистрация, имаща действие в държава-членка по силата на член 34.

2. Притежателят на международна регистрация, посочваща Европейската общност, от датата на публикуването на резултата от регистрацията, по силата на член 152, параграф 2 може да претендира пред Службата предходност за по-ранна марка, регистрирана в държава-членка, включително марка, регистрирана на територията на страните от Бенелюкс или марка, предмет на международна регистрация, имаща действие в държава-членка по силата на член 35. Службата информира Международното бюро за това.

Член 154

Проверка на абсолютните основания за отказ

1. Международните регистрации, посочващи Европейската общност, подлежат на проверка на абсолютните основания за отказ по същия начин, както заявките за марки на Общността.

2. Защита на международна регистрация не може да се откаже, преди на притежателя на международната регистрация да е била дадена възможност да се откаже или ограничи защитата по отношение на Европейската общност, или да внесе своите бележки.

▼B

3. Отказът на защита има смисъл на отказ на заявката за марка на Общността.

4. Когато решение за отказ на защитата на международна регистрация по силата на настоящия член е станало окончателно, или когато притежателят на международната регистрация се е отказал от защитата по отношение на Европейската общност съгласно параграф 2, Службата възстановява на притежателя на международната регистрация част от индивидуалната такса, като размерът на тази част се определя в регламента за прилагане.

Член 155

Търсене

1. Веднага след като Службата получи нотификация за международна регистрация, посочваща Европейската общност, тя съставя доклад с резултатите от търсенето в Общността, така както е предвидено в член 38, параграф 1.

2. Веднага след като Службата получи нотификация за международна регистрация, посочваща Европейската общност, Службата изпраща копие от него на централната служба за индустриалната собственост на всяка една държава-членка, която е информирала Службата за решението си да извършва търсене в своя собствен регистър на марките, както е предвидено в член 38, параграф 2.

3. Член 38, параграфи 3—6 се прилагат *mutatis mutandis*.

4. Службата информира притежателите на по-ранни марки на Общността или на заявки за марки на Общността, цитирани в доклада с резултатите от търсенето в Общността, за публикуването по силата на член 152, параграф 1 на международната регистрация, посочваща Европейската общност.

Член 156

Възражение

1. Международните регистрации, посочващи Европейската общност, подлежат на същата процедура за възражение както публикуваните заявки за марки на Общността.

2. Възражението се подава в срок от три месеца, който започва да тече шест месеца след датата на публикуването, предвидена в член 152, параграф 1. Възражението не се счита за подадено, докато не бъде платена таксата за възражение.

3. Отказът на защита има смисъл на отказ на заявка за марка на Общността.

4. Когато решение за отказ на защитата на международна регистрация по силата на настоящия член е станало окончателно, или когато притежателят на международната регистрация се е отказал от защитата по отношение на Европейската общност преди решението съгласно настоящия член да е станало окончателно, Службата възстановява на притежателя на международната регистрация част от индивидуалната такса, като размерът на тази част се определя в регламента за прилагане.

▼B

Член 157

Замяна на регистрация на марка на Общността с международна регистрация

При поискване Службата вписва в регистъра, че дадена марка на Общността се смята за заменена от международна регистрация в съответствие с член 4а от Мадридския протокол.

Член 158

Обезсилване на действието на международна регистрация

1. Международна регистрация, посочваща Европейската общност, може да бъде обявена за недействителна.

2. Искането за обявяване на недействителността на международната регистрация, посочваща Европейската общност, има смисъл на искане за обявяване на отмяна, по смисъла на член 51, или на недействителност, както е предвидено в член 52 или член 53.

Член 159

Преобразуване на посочване на Европейската общност чрез международна регистрация в заявка за национална марка или в посочване на държава-членка

1. Когато посочване на Европейската общност чрез международна регистрация бъде отказано или прекрати действието си, притежателят на международната регистрация може да поиска преобразуване на посочването на Европейската общност:

а) в заявка за национална марка съгласно членове 112, 113 и 114;

б) в посочване на държава-членка, която е страна по Мадридския протокол или Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, приета в Мадрид на 14 април 1891 г., така както е преработена и изменена (по-нататък наричана „Мадридска спогодба“), при условие че на датата, на която е било поискано преобразуването, е било възможно директно да бъде посочена тази държава-членка съгласно Мадридския протокол или Мадридската спогодба. Прилагат се членове 112, 113 и 114.

2. Заявка за национална марка или посочване на държава-членка, страна по Мадридския протокол или Мадридската спогодба, в резултат от преобразуване на посочването на Европейската общност чрез международна регистрация се ползват по отношение на въпросната държава-членка от датата на международната регистрация съгласно член 3, параграф 4 от Мадридския протокол или от датата на разширяването на действието ѝ за Европейската общност съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, ако последното е било извършено след международната регистрация или датата на приоритета на тази регистрация и когато това е уместно, след предходността на марка на тази държава, претендирана съгласно член 153.

3. Искането за преобразуване се публикува.

▼B

Член 160

Използване на марка, която е предмет на международна регистрация

За целите на прилагане на член 15, параграф 1, член 42, параграф 2, член 51, параграф 1, буква а) и член 57, параграф 2 датата на публикуването, предвидено в член 152, параграф 2, заема мястото на датата на регистрацията за целите на установяване на датата, от която марката, която е предмет на международна регистрация с посочване Европейската общност, трябва да бъде реално използвана в Общността.

Член 161

Трансформация

1. При спазване на параграф 2 разпоредбите, приложими по отношение на заявките за марки на Общността, се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на заявките за трансформация на международна регистрация в заявка за марка на Общността съгласно член 9г от Мадридския протокол.

2. Когато заявката за трансформация се отнася до международна регистрация, посочваща Европейската общност, конкретните сведения за която са публикувани съгласно член 152, параграф 2, членове 37—42 не се прилагат.

ДЯЛ XIV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 162

Разпоредби на Общността за прилагане

1. Правилата за прилагането на настоящия регламент се определят в регламента за прилагането му.

2. Освен таксите, предвидени в предходните членове, такси се събират в съответствие с подробните правила за прилагане, установени в регламента за прилагане, в случаите, изброени по-долу:

а) закъсняло плащане на такса за регистрация;

б) издаване на препис от удостоверение за регистрация;

в) регистриране на лицензия или на друго право върху марка на Общността;

г) регистриране на лицензия или на друго право върху заявка за марка на Общността;

д) заличаване на вписването на лицензия или на друго право;

е) изменение на регистрирана марка на Общността;

ж) издаване на извлечение от регистъра;

з) публична проверка на досие;

и) издаване на копие на документите на досието;

▼B

й) издаване на заверени копия от заявката;

к) съобщаване на информация, които се съдържат в дадено досие;

л) преразглеждане на определянето на разноските, които подлежат на възстановяване.

3. Регламентът за прилагане и процедурният правилник на апелативните състави се приемат и се изменят в съответствие с процедурата, посочена в член 163, параграф 2.

Член 163

Създаване на комитет и процедура за приемане на регламентите за прилагане

1. Комисията се подпомага от комитет, наричан „Комитет по въпросите, свързани с таксите, правилата за прилагане и процедурни правила на апелативните състави на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)“.

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

Член 164

Съвместимост с други разпоредби на законодателството на Общността

Настоящият регламент не засяга разпоредбите на Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета, и по-специално член 14 от него.

Член 165

Разпоредби, отнасящи се до разширяването на Общността

▼A1

1. От датата на присъединяване на България, Чешката република, Естония, Хърватия, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Румъния, Словения и Словакия (наричани по-нататък „новата(ите) държава(и)-членка(и)“), марка на Общността, която е регистрирана или за която е подадена заявка за регистрация в съответствие с настоящия регламент преди съответната им дата на присъединяване, разпростира действието си върху територията на тези държави-членки с цел да се гарантира еднакво действие в цялата Общност.

▼B

2. Регистрацията на марката на Общността, за която е подадена заявка към датата на присъединяването, не може да бъде отказана въз основа на което и да е от абсолютните основания за отказ, изброени в член 7, параграф 1, ако тези основания се пораждат единствено от присъединяването на новата държава-членка.

3. При подадена заявка за регистрация на марка на Общността в рамките на шест месеца преди датата на присъединяването може да се отправи уведомление за възражение по силата на член 41, когато по-ранна марка или друго по-ранно право по смисъла на член 8 са били придобити в новата държава-членка преди присъединяването, при условие че са придобити добросъвестно и че датата на

▼B

подаване на заявката, или където е приложимо, датата на приоритет или датата на придобиване в новата държава-членка на по-ранната марка или на другото по-ранно право предхожда датата на подаване на заявката или, където е приложимо, датата на приоритет на марката на Общността, за която е подадена заявката.

4. Марката на Общността по смисъла на параграф 1 не може да бъде обявена за недействителна:

а) по силата на член 52, ако основанията за недействителност са били приложими единствено поради присъединяването на нова държава-членка;

б) по силата на член 53, параграфи 1 и 2, ако по-ранното национално право е било регистрирано, била е подадена заявка или е било придобито в нова държава-членка преди датата на присъединяването.

5. Използването на марка на Общността по смисъла на параграф 1 може да бъде забранено по силата на членове 110 и 111, ако по-ранната марка или друго по-ранно право са били регистрирани, била е подадена заявка за тяхната регистрация или правата са били придобити добросъвестно в новата държава-членка преди датата на присъединяването на тази държава; или, където е приложимо, датата на приоритет предхожда датата на присъединяване на тази държава.

Член 166

Регламент (ЕО) № 40/94, така както е изменен от актовете, посочени в приложение I, се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 167

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз.*

2. Държавите-членки вземат мерките, необходими за прилагането на членове 95 и 114, в срок от три години, считано от влизането в сила на Регламент (ЕО) № 40/94.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Отменяният регламент и списък на последователните му изменения

(посочени в член 166)

Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета (ОВ L 11, 14.1.1994 г., стр. 1)	
Регламент (ЕО) № 3288/94 на Съвета (ОВ L 349, 31.12.1994 г., стр. 83)	
Регламент (ЕО) № 807/2003 на Съвета (ОВ L 122, 16.5.2003 г., стр. 36)	единствено точка 48 от приложение III
Регламент (ЕО) № 1653/2003 на Съвета (ОВ L 245, 29.9.2003 г., стр. 36)	
Регламент (ЕО) № 1992/2003 на Съвета (ОВ L 296, 14.11.2003 г., стр. 1)	
Регламент (ЕО) № 422/2004 на Съвета (ОВ L 70, 9.3.2004 г., стр. 1)	
Регламент (ЕО) № 1891/2006 на Съвета (ОВ L 386, 29.12.2006 г., стр. 14)	единствено член 1
Приложение II, част 4 В I от Договора за присъединяване от 2003 г. (ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 342)	
Приложение III, точка 1.I от Договора за присъединяване от 2005 г. (ОВ L 157, 21.6.2005 г., стр. 231)	

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Таблица на съответствието

Регламент (ЕО) № 40/94	Настоящият регламент
Членове 1—14	Членове 1—14
Член 15, параграф 1	Член 15, параграф 1, първа алинея
Член 15, параграф 2, уводни думи	Член 15, параграф 1, втора алинея, уводни думи
Член 15, параграф 2, буква а)	Член 15, параграф 1, втора алинея, буква а)
Член 15, параграф 2, буква б)	Член 15, параграф 1, втора алинея, буква б)
Член 15, параграф 3	Член 15, параграф 2
Членове 16—36	Членове 16—36
Член 37	—
Член 38	Член 37
Член 39	Член 38
Член 40	Член 39
Член 41	Член 40
Член 42	Член 41
Член 43	Член 42
Член 44	Член 43
Член 44a	Член 44
Членове 45—48	Членове 45—48
Член 48a	Член 49
Член 49	Член 50
Член 50	Член 51
Член 51	Член 52
Член 52	Член 53
Член 53	Член 54
Член 54	Член 55
Член 55	Член 56
Член 56	Член 57
Член 57	Член 58
Член 58	Член 59
Член 59	Член 60
Член 60	Член 61
Член 60a	Член 62
Член 61	Член 63
Член 62	Член 64
Член 63	Член 65
Член 64	Член 66
Член 65	Член 67
Член 66	Член 68
Член 67	Член 69
Член 68	Член 70
Член 69	Член 71
Член 70	Член 72
Член 71	Член 73
Член 72	Член 74

▼B

Регламент (ЕО) № 40/94	Настоящият регламент
Член 73	Член 75
Член 74	Член 76
Член 75	Член 77
Член 76	Член 78
Член 77	Член 79
Член 77a	Член 80
Член 78	Член 81
Член 78a	Член 82
Член 79	Член 83
Член 80	Член 84
Член 81	Член 85
Член 82	Член 86
Член 83	Член 87
Член 84	Член 88
Член 85	Член 89
Член 86	Член 90
Член 87	Член 91
Член 88	Член 92
Член 89	Член 93
Член 90	Член 94
Член 91	Член 95
Член 92	Член 96
Член 93	Член 97
Член 94, параграф 1, уводни думи	Член 98, параграф 1, уводни думи
Член 94, параграф 1, първо тире	Член 98, параграф 1, буква а)
Член 94, параграф 1, второ тире	Член 98, параграф 1, буква б)
Член 94, параграф 2	Член 98, параграф 2
Член 95	Член 99
Член 96	Член 100
Член 97	Член 101
Член 98	Член 102
Член 99	Член 103
Член 100	Член 104
Член 101	Член 105
Член 102	Член 106
Член 103	Член 107
Член 104	Член 108
Член 105	Член 109
Член 106	Член 110
Член 107	Член 111
Член 108	Член 112
Член 109	Член 113
Член 110	Член 114
Член 111	Член 115
Член 112	Член 116
Член 113	Член 117
Член 114	Член 118

▼B

Регламент (ЕО) № 40/94	Настоящият регламент
Член 115	Член 119
Член 116	Член 120
Член 117	Член 121
Член 118	Член 122
Член 118a	Член 123
Член 119	Член 124
Член 120	Член 125
Член 121, параграфи 1 и 2	Член 126, параграфи 1 и 2
Член 121, параграф 3	—
Член 121, параграф 4	Член 126, параграф 3
Член 121, параграф 5	Член 126, параграф 4
Член 121, параграф 6	Член 126, параграф 5
Член 122	Член 127
Член 123	Член 128
Член 124	Член 129
Член 125	Член 130
Член 126	Член 131
Член 127	Член 132
Член 128	Член 133
Член 129	Член 134
Член 130	Член 135
Член 131	Член 136
Член 132	Член 137
Член 133	Член 138
Член 134	Член 139
Член 135	Член 140
Член 136	Член 141
Член 137	Член 142
Член 138	Член 143
Член 139	Член 144
Член 140	Член 145
Член 141	Член 146
Член 142	Член 147
Член 143	Член 148
Член 144	Член 149
Член 145	Член 150
Член 146	Член 151
Член 147	Член 152
Член 148	Член 153
Член 149	Член 154
Член 150	Член 155
Член 151	Член 156
Член 152	Член 157
Член 153	Член 158
Член 154	Член 159
Член 155	Член 160
Член 156	Член 161

▼B

Регламент (ЕО) № 40/94	Настоящият регламент
Член 157, параграф 1	Член 162, параграф 1
Член 157, параграф 2, уводни думи	Член 162, параграф 2, уводни думи
Член 157, параграф 2, точка 2	Член 162, параграф 2, буква а)
Член 157, параграф 2, точка 3	Член 162, параграф 2, буква б)
Член 157, параграф 2, точка 5	Член 162, параграф 2, буква в)
Член 157, параграф 2, точка 6	Член 162, параграф 2, буква г)
Член 157, параграф 2, точка 7	Член 162, параграф 2, буква д)
Член 157, параграф 2, точка 8	Член 162, параграф 2, буква е)
Член 157, параграф 2, точка 9	Член 162, параграф 2, буква ж)
Член 157, параграф 2, точка 10	Член 162, параграф 2, буква з)
Член 157, параграф 2, точка 11	Член 162, параграф 2, буква и)
Член 157, параграф 2, точка 12	Член 162, параграф 2, буква й)
Член 157, параграф 2, точка 13	Член 162, параграф 2, буква к)
Член 157, параграф 2, точка 14	Член 162, параграф 2, буква л)
Член 157, параграф 3	Член 162, параграф 3
Член 158	Член 163
Член 159	Член 164
Член 159a, параграфи 1, 2 и 3	Член 165, параграфи 1, 2 и 3
Член 159a, параграф 4, начални думи	Член 165, параграф 4, начални думи
Член 159a, параграф 4, първо тире	Член 165, параграф 4, буква а)
Член 159a, параграф 4, второ тире	Член 165, параграф 4, буква б)
Член 159a, параграф 5	Член 165, параграф 5
—	Член 166
Член 160, параграф 1	Член 167, параграф 1
Член 160, параграф 2	Член 167, параграф 2
Член 160, параграфи 3 и 4	—
—	Приложение I
—	Приложение II